

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 6 (331) • Joi 5 iunie 1969 • 16 pagini — 1 leu

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONGRESULUI AL X-LEA AL PARTIDULUI

PROGRAM ÎNSUFLEȚITOR DE DEZVOLTARE A SOCIETĂȚII NOASTRE SOCIALISTE

Întregul nostru popor a primit cu interes și vie satisfacție documentele ce vor fi supuse dezbaterii Congresului al X-lea al P.C.R., și anume Tezele Comitetului Central al partidului pentru Congres și proiectul Directivei Congresului al X-lea al P.C.R. privind planul cincinal pe anii 1971—1975 și liniile directoare ale dezvoltării economiei naționale pe perioada 1976—1980.

Cele două documente, care se bazează pe concluziile desprinse din evoluția României în cei 25 de ani care au trecut de la eliberarea patriei, pe analiza activității desfășurate pentru aplicarea hotărârilor Congresului al IX-lea, jaloanează cu rigurozitate științifică și cuprinzătoare perspectivă sarcinile fundamentale ale partidului, principalele direcții de dezvoltare a țării, orientarea întregii noastre politici interne și externe în perioada următoare.

Faptul că documentele supuse dezbaterii publice preconizează soluții realiste, corespunzătoare mersului înainte al societății românești, dezvoltării ascendente și în ritm accelerat a tuturor sectoarelor de activitate, este o consecință a aplicării creatoare a principiilor universale ale învățăturii marxist-leniniste la particularitățile țării noastre, a marii receptivități a partidului față de nou, a perseverenței sale pentru înlăturarea din viața economică și socială a tot ce este perimat, depășit. Tezele și proiectul de Directive reflectă, totodată, rezultatele vastei activități desfășurate de conducerea partidului pentru perfecționarea organizării societății, a relațiilor de producție, a conducerii și planificării economiei naționale, a vieții social-politice, corespunzător particularităților și condițiilor interne și internaționale specifice fiecărei etape.

Atît Tezele cit și proiectul de Directive prezintă bilanțul însuflețitor al succeselelor dobîndite în înlăturarea hotărârilor Congresului al IX-lea în domeniul economiei, științei, culturii, perfecționării vieții social-politice. Reține în mod deosebit atenția faptul, subliniat în Tezele Comitetului Central, că bilanțul activității economice, cu un an și jumătate înainte de încheierea cincinalului, este pozitiv, că Directivele Congresului al IX-lea al partidului cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970, precum și Directivele cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării în anii 1966—1975 se îndeplinesc cu succes. Cit privește agricultura, cu toate condițiile climatice nefavorabile din unii ani, producția agricolă a crescut, asigurînd satisfacerea nevoilor economiei naționale.

Datorită complexității sarcinilor ce se pun în toate domeniile, amplitudinii crescînde a participării maselor la viața economică, politică și socială, sporește continuu rolul partidului în conducerea societății. „Practica dezvoltării sociale — se relevă în Teze — demonstrează că în procesul făuririi noii orînduirii creșterea rolului partidului de forță conducătoare a societății este o lege obiectivă, o cerință imperioasă a vieții”. Primind mandatul unanim al poporului de a conduce destinele țării, a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, Partidul nostru este urmat de întreaga națiune cu dragoste și încredere neîmurmurată, este cunoscut de toți oamenii muncii drept conducătorul încercat al destinului României.

„Partidul Comunist Român, se arată în proiectul de Directive, pune în cen-

trul politicii sale economice continuarea în ritm înalt a procesului de edificare a unei economii moderne — bazată pe o industrie puternică și o agricultură înaintată, pe folosirea cuceririlor revoluției tehnico-științifice contemporane și valorificarea superioară a resurselor țării, pe utilizarea intensivă a întregului potențial de producție, pe o înaltă productivitate a muncii sociale — în vederea asigurării condițiilor pentru satisfacerea în tot mai largă măsură a cerințelor materiale și spirituale ale membrilor societății. Aceasta va avea o importanță hotărîtoare pentru apropierea țării noastre de nivelul statelor cu economie avansată, pentru făurirea multilaterală și deplină a socialismului, crearea condițiilor necesare trecerii treptate spre comunism, pentru creșterea contribuției României la întărirea sistemului mondial socialist, la afirmarea ideilor socialismului în lume”.

În documente sînt expuse cu deosebită claritate obiectivele și sarcinile principale ale dezvoltării economiei pe perioada 1971—1980. Pivotal programului general al societății noastre îl va constitui continuarea fermă a politicii marxist-leniniste de industrializare socialistă a țării, proces care se dezvoltă într-o concepție unitară, de perspectivă. Principala trăsătură a dezvoltării industriei este realizarea în continuare a unor susținute ritmuri de creștere a volumului producției, o dată cu îmbunătățirea structurii acesteia. În acest domeniu se urmărește asigurarea unor raporturi optime între industria grea și industria bunurilor de consum.

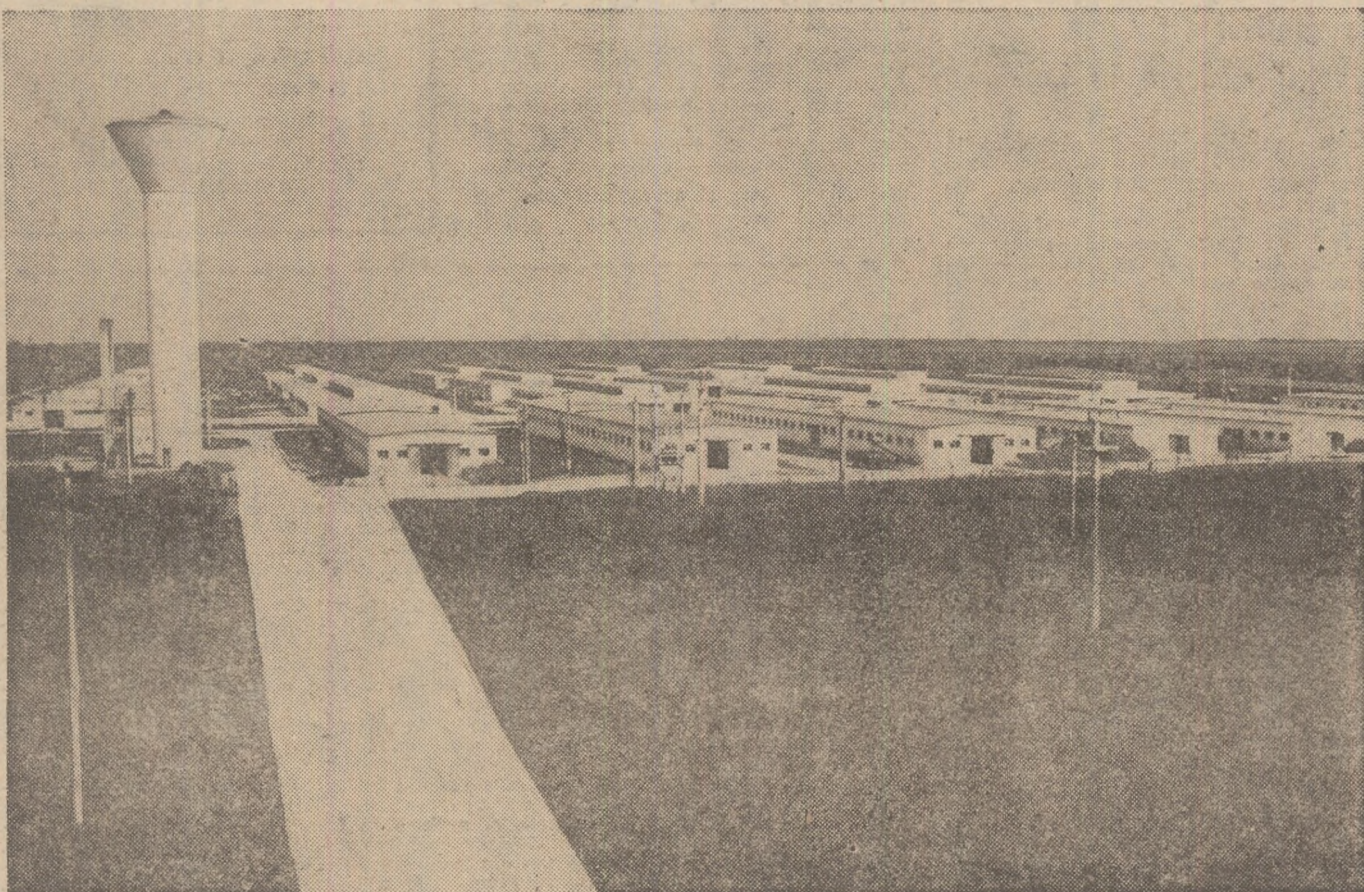
O atenție deosebită se va acorda și

(Continuare în pag. a 3-a)



„În anii 1971—1975 se vor lua măsuri ca producția globală agricolă să crească cu 28—31 la sută față de media anilor 1966—1970”.

(Din proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R.)



Inscrierea tot mai mult a agriculturii de stat pe orbita industrializării constituie una din caracteristicile nu numai ale actualului cincinal ci și ale celui viitor. Între obiectivele de acest gen realizate de curînd se află și Complexul de la km 23 al I.A.S. 30 Decembrie din preajma Capitalei.

În pag. 8—9

Masă rotundă:

**PREZENT ȘI
PERSPECTIVĂ
ÎN
ACTIVITATEA
CASEI
AGRONOMULUI**

- Locul instituției în agricultura județelor
- Aria actuală și de viitor a preocupărilor
- Conținutul și forma acțiunilor de propagandă tehnică agricolă

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR

Nr. 6 (331) —
joi, 5 iunie 1969

- Obiective de primă importanță: **EXTINDEREA ȘI EXPLOATAREA RAȚIONALĂ A SISTEMELOR DE IRIGAȚII** (pag. 4)
- **Raid-anchetă în județul Argeș: CUM ASIGURĂȚI RECOLTA DE FRUCTE ȘI STRUGURI?** (pag. 5)
- **Problemă de actualitate: INTENSIFICAREA PROCESULUI DE REPRODUȚIE LA ANIMALE** (pag. 6)
- **În acțiunea de incubație: DISPROPORȚIE ÎNTRE PLAN ȘI REALIZĂRI** (pag. 7)
- **NOUȚĂȚI** (pag. 9)
- **Pe marginea unui studiu privind folosirea îngrășămintelor chimice: CONCLUZII JUDICIOASE ȘI INTERPRETĂRI FANTEZISTE** (pag. 10)
- **O deviză a fiecărei unități agricole: NICI UN ACCIDENT DE MUNCĂ LA LUCRĂRILE DE VARĂ** (pag. 11)
- **Câteva concluzii ale consfătuirii republicane de la Blaj: PROBLEME ALE PROGRAMEI ȘI CONȚINUTULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI LICEAL AGRICOL** (pag. 12)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ—MERIDIANE** (pag. 15)
- **Agricultura pe glob: O CONDIȚIE ESENȚIALĂ A PROGRESULUI** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. BAIA; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Trifă FĂNIȚĂ; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STAICU, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Anton STOIANOVICI; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

★

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința”, București, Oficiul poștal nr 45, str. 13 Decembrie nr 26, telefon 141516.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

BLOC - NOTES

CONSĂTUIRE PE TEME DE REPRODUȚIE ȘI SELECȚIE LA ANIMALE

Recent, la Casa centrală a agronomului — București a fost organizată o consfătuire consacrată problemelor tehnice ale reproducției și selecției la animale, la care au participat specialiști din rețeaua de reproducție și selecție din țară, de la direcțiile agricole județene, institute de cercetări și învățământ superior, Centrul republican de selecție a animalelor și Consiliul Superior al Agriculturii. Referatele prezentate, debaterile și analizele efectuate cu această ocazie au vizat, în primul rând, realizarea efectivelor de animale planificate — bază materială a asigurării producției marfă și sporirea producțiilor medii obținute de la fiecare animal — ca mijloc eficient de ridicare a rentabilității zootehnice. Consfătuirea s-a încheiat printr-un interesant schimb de experiență și demonstrații practice organizate în județele Prahova, Buzău, Neamț și Harghita, unde participanții au putut urmări o serie de rezultate bune obținute pe linia organizării loturilor de prăsilă, a extinderii însămînțărilor artificiale și al lucrărilor de control oficial al producției.

ADRESĂ PRECISĂ

Conducerea întreprinderii susține că patru vagoane. După dimensiunile mormanului, cantitatea pare a fi însă mult mai mare. Dar, nu greutatea interesează în cazul de față, ci modul în care îngrășămintele chimice respective sînt depozitate și păstrate. Iar în această privință dubii nu sînt. Se poate face o apreciere exactă: neglijență crasă, lipsă totală de interes. Depozitate direct sub cerul liber, substanțele fertilizante, care au fost cîndva granulate, s-au transformat într-un fel de... mină de sare. Ce-l drept, spre a li se preciza destinația agrestă, pe deasupra au fost presărate cîteva smocuri de paie.

Cine-l gospodarul? Întreprinderea agricolă de stat Sărulești, județul Ilfov. „Depozitul” se află în plin cîmp, la 500—600 de metri de sediul întreprinderii și nu este dat în paza nimănui.

Notăm aceste amănunte gîndindu-ne că, cine știe, poate trustul, poate Departamentul I.A.S....

LUCRĂRI DE POPULARIZARE A EXPERIENȚIEI ÎNAINȚATE

Anul acesta, Consiliul Superior al Agriculturii editează prin Redacția revistelor agricole circa 70 de broșuri, 20 de pliante și 20 de informări tehnice de popularizare a experienței înaintate din agricultură. Dintre broșurile apărute în primele patru luni ale anului fac parte, de exemplu „Descrierea soiurilor de legume”, „Sfaturi privind cultura rădăcinoaselor”, „Sfaturi privind refacerea potențialului de rodire a livezilor intrate în declin”, „Sfaturi privind stabilirea sarcinii de producție și tăierea corectă a viței de vie”, „Sfaturi privind preveni-



La ferma Postăvari a I.A.S. Popești-Leordeni, aflată în preajma Capitalei, culesul cireșelor se desfășoară din plin.

Foto: AGERPRES

rea și combaterea coccidiozei la animale și păsări” etc. Dintre cele 14 pliante, în color, realizate de pe acum, menționăm: „Soyuri românești de sfeclă de zahăr”, „Cultura sparanghelului”, „Combaterea înghețurilor și a temperaturilor scăzute din primăvară”, „Lucrări de înființarea livezilor intensive de piersic” etc.

Dintre informările tehnice (tipărite pe hîrtie velină, în 6—8 pagini și însoțite de fotografii și desene) pot fi semnalate: „Rățșoara porumbului” (nr. 12), „Gărgărița sfeclei de zahăr” (nr. 13), „Mana tomatelor” (nr. 16) etc.

SPORTIVA

Ită și o știre din domeniul... sportului. Zilele trecute s-a desfășurat faza interjudețeană a campionatului republican al școlilor profesionale la handbal. La Roșiori de Vede, unde s-au prezentat echipele din școlile județelor Buzău, Vaslui, Timiș și Constanța, pe primul loc s-a clasat echipa școlii profesionale de mecanici agricoli din Biled, județul Timiș, iar la Curtea de Argeș, unde și-au disputat înfîlțata reprezentanții școlilor din județele Argeș, Sibiu, Olt și Alba, locul întâi a fost ocupat de echipa grupului școlar agricol din Curtea de Argeș.

NOI AMENAJĂRI PENTRU IRIGAȚII

Direcția generală de construcții pentru îmbunătățiri funciare pregătește recepționarea, în cursul acestui trimestru a unor noi amenajări pentru irigații la întreprinderile agricole de stat Barboși, județul Galați, Podu Iloaie, județul Iași și Budești, județul Ilfov.

Vor fi, de asemenea, date în folosință înainte de termen amenajările pentru irigații a 40 000 de hectare în următoarele incinte: Terasa Brăilei — 7 247 ha, Valea Carasu — 23 095 ha, Pietrou — Ștefan cel Mare 3 942 ha și Calafat—Bălești 5 716 ha.

SE EXTINDE CULTURA RAPITEI ÎN LUNCA DUNĂRII

Departamentul I.A.S., a întreprins în acest an o amplă acțiune în Lunca Dunării, pe terenurile scoase de sub pericolul inundațiilor, atît în scopul ameliorării solului, cît și al obținerii unor producții valoroase. Este vorba, în primul rînd, de cultivarea rapiței de toamnă „Colza”, destinată să furnizeze materia primă pentru uleiuri sicative și să ridice, în același timp, fertilitatea solului. De pe 30 de hectare cultivate în 1968 cu acest soi de rapiță, s-a ajuns, acum la 1 000 de hectare. Pe suprafețele semănate în toamnă, cultura a ajuns în prezent la un stadiu optim de dezvoltare. În anii viitori, soiul respectiv de rapiță va fi extins în întreprinderile agricole de stat, pe zeci de mii de hectare.

CITITORI!

Concursul nostru „CEA MAI IMPORTANTĂ REALIZARE DIN AGRICULTURĂ” a început!

Participați cu toți la acest concurs dotat cu premii însemnate!

Regulamentul concursului și premiile ce se vor acorda cîștigătorilor au fost publicate în numerele 3, 4 și 5 ale revistei „AGRICULTURA”

Microinterviu

Pe graficul tehnicii moderne în I.M.A.

— Am văzut, în ultimele săptămîni, la diferite întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, sosind noi tractoare și utilaje agricole...

— Anul acesta, ne spune ing. Ion SLĂTINEANU, director general adjunct în Consiliul Superior al Agriculturii — întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii primesc, în afară de tractoare obișnuite, de 65 C.P., peste 1 300 de tractoare de 40 C.P. pe roți, din producție proprie, pentru legumicultură și viticultură. De asemenea, pe graficul dotărilor mai trebuie înscrise și peste 3 400 de combine C-3, 2 000 de prese de balotat paie și fîn, 1 900 de semănători-prăsi-toare S.P.C.-6, 1 180 de mașini pentru combaterea dăunătorilor, mașini pentru stropit și prăfuit și mașini de împrăștiat îngrășăminte în vîi și livezi, circa 4 000 de remorci pentru transporturi curente, mîi de costori și greble mecanice, remorci cisternă pentru îngrășăminte lichide, grape cu colți fiși și cu colți reglabili, grape stelate, mașini de prăsit între rînduri de legume, nivelatoare pentru tractoare etc.

— Dar în ce privește înzestrarea atelierelor mecanice?

— Acestea vor primi peste 100 de sortimente de utilaje, dintre care merită să fie notate: strunguri, mașini de rabotat, freze, ciocane pentru forjă, poduri rulante, băi de degresat ptese, forje electrice și de cîmp, grupuri de sudură cu motoare termice și electrice, bancuri de rodaj și pentru verificat chiulase, dispozitive pentru strunjit lagăre bielă și altele.

— În sfîrșit vă rugăm să ne furnizați unele nouăți cu privire la asigurarea condițiilor optime de muncă și de trai ale mecanizatorilor.

Buletin agrometeorologic



În intervalul 27 mai—2 iunie, vremea a fost instabilă, cu cerul mai mult noros. Au căzut precipitații sub formă de averse, la începutul și sfîrșitul intervalului. Temperaturile medii zilnice au crescut treptat. În ultimele două zile valorile medii au coborît sub normal cu 1° la 5° în jumătatea de nord a țării, în rest fiind apropiate de mediile plurianuale. Cele mai ridicate temperaturi în aer s-au produs la 30 mai, ele oscilînd între 21° la Miercurea Ciuc și 37° la Calafat.

Precipitațiile au totalizat de la 10 la 30 mm în cea mai mare parte a țării în bazinul superior al râurilor Mureș și Olt și în cel mijlociu al Siretului cantitățile au depășit 30 mm. În Lunca Dunării, estul Bărăganului și Dobrogea au căzut cele mai mici cantități de apă (0,1 la 5 mm.)

Plantele cu sistem radicular puternic dezvoltat, cum sînt pomii, vița de vie, culturile furajere perene (în deosebi lucerna, au un potențial productiv bun și foarte bun deoarece folosesc rezerva de umiditate din straturile profunde ale solului. Dintre culturile de cîmp, floarea-soarelui a rezistat ceș mai bine anomaliilor meteorologice din această primăvară avînd o creștere viguroasă. Urmează porumbul și sfecla de zahăr, care au un stadiu de vegetație, normal în lanurile întreținute corespunzător. În zonele sudice și parțial în Moldova, mazărea a fost mult stînjinită în creștere, fiind surprinsă de căldurile excesive în fazele timpurii de vegetație. Precipitațiile ultimelor zile au ameliorat starea de vegetație a culturilor în majoritatea zonelor. Daunele produse de grindină au un caracter local.

Timpul probabil pentru intervalul 6—12 iunie: Vreme în curs de încălzire treptată. Cerul va fi variabil. Vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice mai ales la începutul intervalului. Vîntul va sufla potrivit din sectorul vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7°—17° iar maximele, între 18°—23°.

IMPERATIVUL ZILEI:

Ritm susținut la întreținerea și udarea culturilor!

Ne aflăm la începutul verii, într-o perioadă intensă de munci agricole. Acum, paralel cu pregătirile pentru strînsul recoltei, trebuie luate măsuri pentru întreținerea corespunzătoare a tuturor culturilor. Condițiile specifice anului acesta impun ca aceasta să fie efectuată cu maximă operativitate. În momentul de față, cînd în unele județe cantitatea de apă aflată în sol a început să se împuțineze, întîrzieră lucrărilor de îngrijire a culturilor poate duce la scăderi de producție.

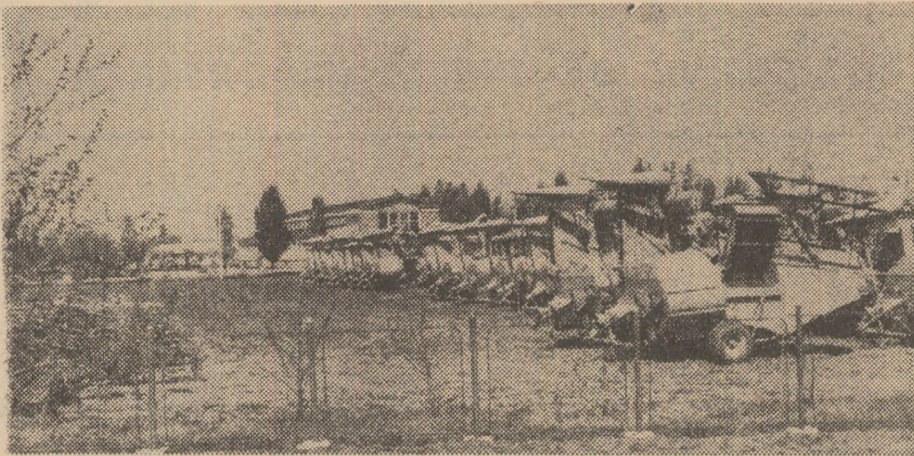
Ce arată datele statistice centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii? În ultima săptămînă, ritmul acestor importante lucrări a fost accelerat. În cooperativele agricole din județele Olt, Teleorman, Ilfov, Timiș și altele s-a început prașila a II-a la porumb. Există însă și unități care dau o atenție slabă întreținerii culturilor. fapt care face ca în unele județe prașitul porumbului să se desfășoare într-un ritm nesatisfăcător. Și mai puternic ies în evidență contrastele dintre unele județe, cu condiții asemănătoare, dacă ne referim la volumul lucrărilor de întreținere efectuat la alte culturi prașitoare. La floarea-soarelui, bunăoară, în timp ce cooperativele agricole din Brăila au prașit 51 la sută din suprafață, în județul vecin — Galați — lucrarea a fost făcută în proporție de numai 7 la sută. Și la sfecla de zahăr există astfel de decalaje. Se impune deci, în aceste zile, o mobilizare temeinică a tuturor forțelor de lucru pentru accelerarea ritmului prașitului, răritului la sfecla de zahăr, prevenirii și combaterii atacului bolilor și dăunătorilor.

Obținerea unor recolte mari este strîns legată de extinderea irigațiilor. După aprecierile specialiștilor, în perioada în care ne aflăm majoritatea culturilor au nevoie de apă. Din păcate, mai sînt la ora actuală unități care n-au terminat amenajările

pentru irigații. Cum vor putea asigura apa necesară plantelor cooperativele agricole din județele Brăila, Teleorman, Ilfov, de exemplu, unde pînă la începutul acestei luni lucrările necesare noilor amenajări locale, pentru irigații, fuseseră executate în procente cuprinse între 26 și 40 la sută?

Nici amenajările existente nu sînt exploatare așa cum trebuie. Pînă acum, udarea I a fost făcută numai pe 38 la sută din suprafața prevăzută pe țară. Mai slab se desfășoară lucrarea în județele Buzău, Galați, Ialomița și altele, care au pondere în ceea ce privește irigațiile. Din sondajele făcute în unități, reiese că în unele locuri se constată o serie de neglijențe care împiedică exploatarea cu maximum de randament a utilajelor și instalațiilor de irigații: lipsa de personal calificat, utilizarea motoarelor de la grupurile de pompare în alte scopuri, neasigurarea unor piese de schimb importante, îndeosebi a bateriilor pentru agregatele de aspersiune etc. Pe lîngă acestea, în unele baze de aprovizionare continuă să „zacă” un important număr de utilaje și materiale destinate irigațiilor; săptămîna trecută existau stocate peste 300 instalații de aspersiune, 400 de motoare termice, 90 km de conducte metalice etc.

Este necesar ca toate aceste utilaje să ajungă urgent în unități spre a fi folosite la udatul culturilor. Se impune, totodată, să se pună în funcțiune toate grupurile de pompare și aspersoarele existente, asigurîndu-se munca la udat în schimburi, astfel ca agregatele să poată acționa cel puțin 20 ore pe zi. Specialiștii trebuie să acorde permanent asistență tehnică, indicînd cu precizie momentul începerii irigațiilor și normele de udare, să asigure astfel exploatarea rațională a tuturor suprafețelor amenajate.



Se apropie perioada cînd combinele se vor avînta în lanuri pentru a strînge recolta de păioase a acestui an. Bunii gospodari au pregătît din vreme mașinile în acest scop. Printre ei se află și harnicii mecanizatori de la I.M.A. Cuza Vodă, județul Ialomița.

Sporește bogăția „aurului verde“

Pădurile reprezintă o mare bogăție a țării. Pentru refacerea și creșterea potențialului lor, în fiecare an sînt organizate mari campanii de împăduriri, în cadrul cărora se aplică consecvent un ansamblu de măsuri tehnice, silvo-biologice, menite să asigure ridicarea continuă a surselor productive ale acestora. Pentru anul în curs este prevăzut a se împăduri o suprafață de 54.000 de hectare, din care în campania de primăvară 44.000 de hectare, precum și 5.000 km de aliniamente de-a lungul drumurilor, canalelor și cursurilor de apă, unde se vor planta ploi repede crescători.

În ce privește structura noilor plantații, cea mai mare atenție se acordă lucrărilor de refacere a unor păduri slab productive, introducerii și extinderii în cultură a speciilor de rășinoase — cu precădere a celor autohtone, valoroase, cum sînt molidul și bradul — și a speciilor repede crescătoare și cu o valoare economică ridicată. În cursul

acestui an, ponderea lucrărilor de refacere va depăși 37 la sută din totalul împăduririlor, ceea ce solicită eforturi suplimentare din partea silviculturilor, ținînd seama de natura și complexitatea acestor lucrări. Rășinoasele, pe care se pune un accent tot mai mare, vor fi introduse în proporție de 63 la sută față de volumul total de împădurit.

Pentru efectuarea unor lucrări de cea mai bună calitate, organele silvice de specialitate se preocupă de asigurarea suprafețelor de împădurit, prin curățirea corespunzătoare a acestora de resturile rămase de la exploatare, precum și de pregătirea atentă a terenului și solului, potrivit tehnologiilor de lucru științific stabilite. De asemenea organizarea unei producții de puieți de cea mai bună calitate, în pepiniere mari, proiectate și conduse după o tehnică modernă, a asigurat satisfacerea nevoilor de material săditor în cadrul unor zone restrînse, care nu afectează

calitatea și costul lucrărilor de împădurit.

Folosind fiecare zi bună de lucru, ocoalele silvice din întreaga țară au pus în practică prevederile planurilor de măsuri tehnico-organizatorice elaborate, reușind să îndeplinească și să depășească prevederile pentru campania de primăvară.

Concomitent cu executarea lucrărilor ce au drept scop principal crearea de păduri cu rol prioritar de producție forestieră, se efectuează și plantări cu funcții de protecție specială, în zonele unor obiective de importanță economică, deosebită cum sînt: cele din bazinul sistemului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, din zona hidrocentralei de pe Lotru sau din zona lacului de acumulare de la Bicaz, precum și pentru protejarea unor drumuri naționale și locale, sau pentru asigurarea unui peisaj corespunzător pe unele trasee turistice ale țării.

Gh. BOGDAN

PROGRAM ÎNSUFLEȚITOR DE DEZVOLTARE A SOCIETĂȚII NOASTRE SOCIALISTE

(Urmare din pag. 1)

În viitor dezvoltării agriculturii, creșterii contribuției sale la formarea venitului național, la îmbunătățirea aprovizionării populației cu produse agro-alimentare și a industriei cu materii prime, la sporirea resurselor destinate exportului. Se prevede ca, în anii 1971—1975 producția globală agricolă să crească cu 28—31 la sută față de media anilor 1966—1970. În producția vegetală, locul principal va continua să-l dețină cerealele, ajungînd, în 1975, la 17,5—18,5 milioane de tone. Pînă în același an, producția de legume va crește la 4—4,1 milioane de tone. Cit privește producția globală animală, se preconizează ca ea să sporească în cincinalul următor cu 25—28 la sută. Sarcini importante sînt prevăzute, de asemenea, în ce privește dezvoltarea viticulturii și pomiculturii etc.

În vederea creșterii producției vor fi întreprinse noi măsuri pentru mecanizarea, chimizarea și electricizarea proceselor agricole, pentru intensificarea ritmului de extindere a irigațiilor, utilizarea mai rațională a fondului furcior și a resurselor de muncă din agricultură. Programul de irigații, de exemplu, prevede amenajarea în următorul cincinal a unei suprafețe de 1,3—1,5 milioane de hectare, astfel încît suprafața totală ce se va iriga în 1975 să ajungă la 2,2—2,5 milioane de hectare. Un progres însemnat se va realiza în ce privește chimizarea agriculturii; la sfîrșitul viitorului cincinal se vor folosi circa 2 milioane tone substanță activă, revenind 180—190 kg pe un hectar de teren arabil, vii și livezi. Se prevede ca parcul de tractoare să a-

jungă în 1975 la 120—123 mii de tractoare.

Pentru dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, proiectul de Directive prevede că în această ramură vor fi investite din fondurile centralizate ale statului circa 60 milioane lei, la care se vor adăuga alte 10—11 miliarde lei pentru lărgirea capacităților de producție industriale care deservesc agricultura. Se estimează că, în afara acestor fonduri, unitățile cooperatiste agricole vor investi circa 20 miliarde lei din acumulări proprii.

Fiecărui sector de activitate din agricultură — întreprinderi agricole de stat, întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, cooperative agricole, gospodării țărănești necooperativizate din zonele de deal și munte — îi sînt jalonați cu deosebită claritate direcțiile principale pe care le are de urmat în vederea organizării mai bune a producției și a muncii, folosirii din plin a bazei tehnico-materiale, sporirii productivității muncii și reducerii cheltuielilor de producție.

În Tezele Comitetului Central se subliniază că una din direcțiile principale ale întregii activități pe care o vor desfășura partidul și statul va fi creșterea eficienței economice, valorificarea la maximum a resurselor materiale și umane ale țării, a eforturilor făcute de poporul nostru pentru dezvoltarea forțelor de producție, pentru asigurarea progresului neînterupt al societății socialiste.

În viitor, o caracteristică importantă a dezvoltării economice o va constitui promovarea mai intensă a cuceririlor științifice și tehnicii contemporane, în care scop se va acorda o grijă deose-

bită dezvoltării activității de cercetare științifică.

Țelul suprem al întregii activități a partidului și statului nostru este ridicarea continuă a bunăstării poporului. În acest scop, partidul și statul acordă o deosebită atenție dezvoltării în ritm susținut a economiei, sporirii rapide a venitului național, perfecționării sistemului de cointereresare materială. Calea principală de creștere a nivelului de trai o va constitui și în viitor sporirea veniturilor directe ale populației. Prin creșterea, prevăzută în proiectul de Directive, a salariului real și a veniturilor reale directe ale țărănimii, prin sporirea producției mărfurilor de larg consum, îmbunătățirea condițiilor de locuit, extinderea bazei materiale a învățămîntului și culturii, a ocrotirii sănătății, ca și prin promovarea fermă a principiilor echității socialiste care să urmărească asigurarea unei proporții mai juste între veniturile diferitelor categorii de oameni ai muncii, se va realiza satisfacerea, în condiții tot mai bune, a cerințelor materiale și spirituale ale poporului.

Cu deosebită claritate sînt conturate în Teze și proiectul de Directive direcțiile principale ale procesului multilateral inițiat de partid pentru perfecționarea relațiilor de producție, a tuturor raporturilor sociale, a suprastructurii, îmbunătățirea formelor și metodelor de organizare a economiei naționale, a societății, de dezvoltare a democrației socialiste, de afirmare plenară a personalității umane, de afirmare tot mai puternică a rolului statului în societate.

Alături de atotcuprinzătoarea imagine a viitorului cincinal, proiectul de Directive

jalonează, de asemenea, liniile directoare ale dezvoltării economiei naționale pe perioada 1976—1980, și arată cum se vor dezvolta, în viitorul deceniu, resursele energetice și electricizarea țării.

Principiile politicii externe a partidului și statului nostru, exprimînd o înaltă responsabilitate față de interesele fundamentale ale poporului român și față de interesele generale ale socialismului și păcii, sînt definite cu deosebită claritate în Tezele C.C. al partidului pentru Congres. Întregul nostru popor salută ideea că activitatea pe plan internațional a partidului va avea și în viitor ca obiectiv esențial asigurarea condițiilor externe pentru desfășurarea nestîngerită a operei pașnice de construcție socialistă în țara noastră, dezvoltarea și întărirea relațiilor politice și economice cu toate statele socialiste, creșterea aportului la întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, solidaritatea cu toate forțele progresiste, antiimperialiste, cu toate țările iubitoare de pace, în lupta pentru crearea unui climat internațional de securitate, cooperare și încredere între popoare.

Largii activități de popularizare și dezvoltare a documentelor Congresului al X-lea i se va imprima în perioada ce urmează un profund caracter de lucru, astfel ca, pretutindeni, popularizarea, explicarea și aprofundarea marii bogății de idei cuprinse de acestea să fie îmbinate cu eforturile de găsire a mijloacelor menite să asigure rezolvarea efectivă a problemelor concrete din fiecare unitate, de mobilizare a maselor la realizarea integrală și la termen a sarcinilor de plan pe anul 1969 — an hotărîtor al cincinalului.

Angrenați în întrecerea socialistă, oamenii muncii din agricultură întîmpină Congresul al X-lea al P.C.R. și cea de-a 25-a aniversare a eliberării patriei cu noi succese în efectuarea lucrărilor, în sporirea producției agricole, în îndeplinirea sarcinilor de plan ce le revin, manifestîndu-și în acest fel atașamentul față de partid, față de politica sa realistă, de înflorire continuă a patriei noastre socialiste.

OBIECTIVE DE PRIMĂ IMPORTANȚĂ

Extinderea și exploatarea rațională a sistemelor de irigații

Ing. Mihai BALUȚĂ

Vicepreședinte
al Consiliului popular județean,
directorul Direcției agricole
județene Dolj.

În proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R., privind planul cincinal pe anii 1971—1975 și liniile directoare ale dezvoltării economiei naționale pe perioada 1976—1980, se arată că, în scopul creșterii producției agricole, valorificării condițiilor naturale, folosirii mai bune a resurselor de muncă, în perioada 1971—1975, se va accentua procesul de dezvoltare și modernizare a bazei tehnico-materiale a agriculturii.

Alături de mecanizarea și chimizarea complexă, extinderea irigațiilor reprezintă un atribut indispensabil al modernizării agriculturii. În această privință, măsurile întreprinse în județul Dolj se materializează în amenajarea unei suprafețe de peste 44.800 ha, din care 35.782 ha în cooperativele agricole, și 9.081 ha în unitățile agricole de stat. Această suprafață va mai crește cu încă 3.000 ha, pe care T.C.I.F. s-a angajat să le dea în exploatare până la 30 iunie.

În scopul extinderii irigațiilor, prin grija comitetului județean de partid s-a constituit un colectiv, format din activiști de partid și cadre de specialitate din aparatul de stat și economic, care timp de 30 de zile s-a deplasat pe teren și, împreună cu consiliile de conducere și cadrele tehnice, a analizat stadiul lucrărilor și măsurile ce trebuie luate pentru darea în exploatare a suprafețelor prevăzute. Din analiză a reieșit că lucrările executate au fost în marea lor majoritate conform prevederilor din proiecte, pe întreaga suprafață.

În urma controlului întreprins de către colectivul trimis de comitetul județean de partid a reieșit că există și unități care nu au acordat atenția cuvenită remedierii unor deficiențe și executării unor lucrări de artă ce se impuneau în amenajările existente. Astfel, în sistemul proiectat la cooperativele agricole din Calafat, Ciuperceni, Smîrdan pentru suprafața de 1.855 de ha, eșalonate pe mai mulți ani, până în prezent s-au amenajat numai 860 ha, cu toate că în planurile de producție pentru 1969 unitățile și-au prevăzut să irige 1.230 ha. Principala cauză a întâzierii lucrărilor constă în neasigurarea forței de muncă în special la Ciuperceni Vechi unde trebuia executat peste 70 la sută din volumul de terasamente. Această stare de lucruri a fost analizată în cadrul asociației de exploatare a sistemului, cu care prilej s-a stabilit un plan de măsuri pentru remedierea lipsurilor.

În sistemul local Rast, a cărui suprafață este de 670 ha, în urma măsurilor întreprinse s-a instalat stația de pompare, s-a făcut racordul între canalul principal și conducta metalică, executându-se și proba cu apă. În aceste condiții, exploatarea sistemului nu se mai face prin alimentare cu apă din canalul de desecare, cum s-a procedat până în acest an, ci conform proiectului, direct din Dunăre. La cooperativa agricolă din Ostroveni, zilele trecute mai erau de executat lucrări de dalare a canalelor pe circa 3.000 m, din cauză că nu s-a putut asigura întreaga cantitate necesară de ciment. Totuși, cu materialele existente s-au dalat porțiunile necesare de pe canalul principal, ceea ce asigură exploatarea întregii suprafețe de 924 de hectare prevăzută în plan. Restul porțiunilor de canal urmează să fie dalate pe parcurs.

Și cooperativele agricole din sistemul Gîngiova — Comoșteni, a cărui suprafață amenajată pentru irigat este de 3.365 ha, au avut de executat un volum important de lucrări. În urma măsurilor luate de consiliul de conducere al asociației, toate obiectivele prevăzute au fost realizate. S-a pus sub tensiune și cel de-al treilea transformator de la

stația electrică de repompare. Se asigură, astfel, funcționarea stației cu întreaga ei capacitate.

Un însemnat număr de unități agricole au construit baraje și stăvilare în scopul acumulării apei. S-au depus mari eforturi și s-au făcut investiții apreciabile. La cooperativele agricole din Argetoaia, Salcia, Ghindenii, Pannaghia, de exemplu, barajele respective — nefiind bine întreținute — s-au distrus. Au fost necesare, prin urmare, cheltuieli suplimentare pentru refacerea sau repararea lor. La cooperativa agricolă Giurgița, construcția barajului trebuia terminată încă din anul trecut. Aici, în urma măsurilor luate s-a reușit ca toate lucrările restante să fie executate și sistemul să fie în prezent dat în exploatare.

În sistemul de irigații Calafat-Băilești urmează să se amenajeze în acest an 14.827 ha la cooperativele agricole și 600 ha la I.A.S. Din această suprafață, până la 30 iunie trebuie date în exploatare 5.600 de ha. Întrucât toate forțele au fost concentrate pentru terminarea lucrărilor necesare dării în exploatare a suprafețelor prevăzute pentru etapa I se apreciază că până la data sus-amintită vor mai putea fi date în folosință numai 3.000 de hectare. Conducerea T.C.I.F. — Craiova i s-a atras atenția să ia măsurile care se impun în vederea organizării mai judicioase a șantierului și punctelor de lucru.

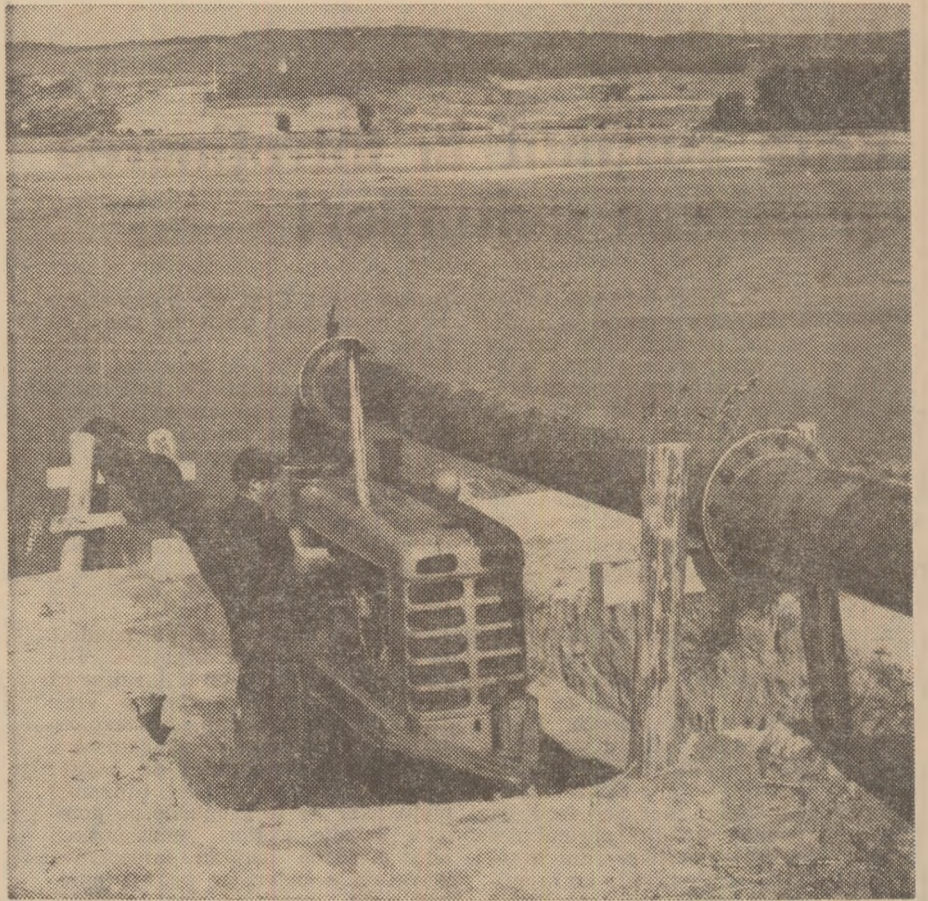
Pentru întreținerea și exploatarea cât mai economică a suprafețelor amenajate au fost luate măsuri corespunzătoare încă din toamna trecută. Pe lângă reparațiile executate la amenajările existente s-a verificat și completat inventarul necesar.

Pentru a asigura deservirea suprafețelor amenajate cu cadre bine pregătite, s-au școlarizat 24 de ingineri agronomi din unitățile cu suprafețe mari amenajate pentru irigat. Școlărirea a avut loc timp de două luni în cadrul Facultății de agronomie a Universității din Craiova. De asemenea, prin Centrul școlar agricol Craiova au fost instruiți 42 de agenți hidro, iar prin școlile profesionale de pe lângă I.M.A. — 855 de motopompiști și 300 de mecanici necesari stațiilor de pompare. Prin grija cadrelor tehnice din cooperativele agricole, ajutate de personal calificat de la secțiile de mecanizare I.M.A., au fost pregătiți 2.168 de manipulanți de conducte. Pentru acoperirea schimbului al II-lea mai avem nevoie de 147 de motopompiști. În acest scop au fost recrutați și sînt în curs de instruire 43 de motopompiști la I.M.A. Poiana Mare. Pentru restul, s-a constituit un colectiv, care în următoarele zile va termina acțiunea de recrutare și instruire.

În aceste zile se lucrează intens la irigarea culturilor. Pînă de curînd, prima udare a fost aplicată pe mai mult de 10.500 ha, iar cea de a doua, pe 1.355 ha, ea fiind în curs de desfășurare.

Pentru aplicarea unor irigații raționale, cu sprijinul unui colectiv de specialiști și a Departamentului de îmbunătățiri funciare s-au întocmit și definitivat graficele de udări pentru fiecare cultură în parte. Acestea sînt reactualizate decadal, în funcție de precipitațiile căzute și cerințele plantelor, cu care ocazie se stabilește și norma de udare.

Îndeplinirea măsurilor privind extinderea și întreținerea sistemelor de irigație, asigurarea bazei tehnico-materiale, și a cadrelor, aplicarea măsurilor agrotehnice cele mai potrivite, ne dau garanția că în județul nostru, sistemele de irigații — în care ne propunem să obținem două culturi de pe mari suprafețe — vor avea o eficiență sporită.



Agregatele de irigat au intrat în funcțiune și la cooperativa agricolă „N. Bălcescu”, din județul Bacău

**Institutul de Cercetări
pentru Mecanizarea Agriculturii,
anunță că la data de 2 iulie 1969, ora 8,00,
la sediul Institutului
din B-dul Ion Ionescu de la Brad nr. 6,
București-Băneasa, Sectorul I,
va avea loc un**

CONCURS

pentru ocuparea unui post de cercetător științific principal — specialitatea inginer mecanic agricol, Secția exploatarea agregatelor agricole, elaborarea de norme și introducerea în producție a rezultatelor cercetărilor.

Actele necesare pentru participarea la concurs sînt :

a) copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diploma echivalentă în specialitatea respectivă a unor instituții de învățămînt superior din țară, precum și diploma din străinătate, echivalentă ;

b) copie de pe certificatul de naștere ;

c) certificatul de sănătate ;

d) dovada situației militare ;

e) dovada stagiului ;

f) autobiografie ;

g) caracterizarea institutului unde lucrează în prezent.

De asemenea, cererea de înscriere la concurs va fi însoțită în afara actelor de mai sus și de următoarele :

— copie de pe diploma de doctor în științe (dacă este cazul) ;

— memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări (dacă este cazul) ;

— un exemplar al celor mai importante lucrări științifice ale candidatului (dacă este cazul).

Actele de mai sus vor fi depuse cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii concursului.

Informații suplimentare se primesc la Secretariatul Științific telefon 33.03.62.

RAID-ANCHETĂ ÎN JUDEȚUL ARGEȘ

CUM ASIGURAȚI RECOLTA DE FRUCTE ȘI STRUGURI?

În oricare parte a județului Argeș te-ai îndrepta, fie spre Găești, fie spre Curtea de Argeș sau Cîmpulung, te întâmpină, la tot pasul, geometria caracteristică plantațiilor de viță și pomi roditori. Ele constituie, alături de celelalte resurse naturale, una din principalele bogății ale județului. Pe valea Brătiei, Topologului, Vilsanului sau a Argeșului au fost create bazine pomicele pe sute și sute de hectare. S-a extins și cultura viței de vie.

Coordonarea acțiunilor pomiviticole

— Disponem acum — ne relatează tovarășul inginer **Petre POPESCU**, șeful serviciului hortiviticol de la direcția agricolă județeană, de un important patrimoniu vitiviticol. Această avuție trebuie gospodărită cu multă grijă. În acest scop a fost creat, sub îndrumarea organelor de partid, un comandament județean, menit să coordoneze toate acțiunile în pomicultură și viticultură. Astfel de comandamente au fost înființate în fiecare comună. Bine activează cele din comunele Bălilești, Mihăiești, Drăghici, Vlădești și altele. Este o acțiune nouă care și-a dovedit eficacitatea, contribuind la antrenarea pomicultorilor și viticultorilor în executarea lucrărilor, la folosirea mai bună a forțelor și mijloacelor existente. Ținta noastră o constituie în momentul de față lucrările de întreținere a plantațiilor. Menționăm, tot ca un aspect inedit, faptul că în aceste comandamente au fost atrași specialiști de la Institutul de cercetări pentru pomicultură de la Mărăcineni și de la diferite stațiuni experimentale aflate pe teritoriul județului.

Cum activează aceste comandamente? Sînt prezenți toți specialiștii din unități la posturile lor, acum cînd se hotărăște soarta recoltei de struguri și fructe? Din raidul întreprins în câteva unități agricole din județ se desprinde un fapt îmbucurător; în comparație cu anii trecuți se acordă o atenție mai mare îngrijirii plantațiilor — ne referim la lucrările solului și combaterea bolilor și dăunătorilor. Cointeresearea cooperativelor, măsurile luate de comandamentele comunale, despre care vorbeam, își fac efectul dorit.

Condițiile de climă specifice anului acesta — cînd unele din lucrări s-au suprapus — cer însă ca acțiunea privind întreținerea plantațiilor să se desfășoare într-un ritm cit mai susținut. „Desprimăvărarea tîrzie și căldurile ridicate din luna mai — ne-a spus tovarășul ing. **Constantin IONITA**, directorul Institutului de cercetări pentru pomicultură — au stînjinit legarea fructelor. De aceea, recomandăm ca pomicultorii să acorde o atenție deosebită întreținerii plantațiilor, astfel ca rodul existent să nu se piardă, să se înlătore fenomenul de „cădere biologică”, care are

loc în luna iunie. Se cere ca toate tratamentele antiparazitare să fie făcute în mod exemplar, în termenele, cu substanțele și dozele indicate de stațiile de avertizare. O întîrziere cit de mică poate fi scump plătită. În anul trecut, pe un lot demonstrativ organizat la cooperativa agricolă din Mihăiești, unde s-a efectuat la vreme combaterea viespei cu fierăstrău a prunului, recolta a fost cu o treime mai mare decît pe parcelele învecinate, unde stropitul a fost întîrziat cu 2—3 zile. Aceasta a însemnat — după aprecierile noastre — o pierdere în jur de 2 000—3 000 kg de fructe la hectar. În momentul de față, operativitatea și calitatea lucrărilor trebuie să stea mai mult ca oricînd în atenția pomicultorilor și viticultorilor.

Contraste

Sînt peste tot respectate aceste deziderate? Constatările făcute cu prilejul recentului raid-anchetă nu ne îndreptătesc să dăm un răspuns afirmativ. Există cooperative agricole unde mobilizarea forțelor la întreținerea solului în vii și livezi, sau la stropit este slabă. Am întîlnit contraste izbutoare între unități și chiar între diferite sectoare de producție din aceeași cooperativă, în ceea ce privește îngrijirea plantațiilor. La Văleni — Podgoria via era prășită și bine stropită împotriva manei; în schimb, la școala de vițe lucrările erau

rămase în urmă; nu se începuse încă udatul, biloanele aveau crustă iar buruienile se lăfăiau în voie. Sau la cooperativa agricolă din Bogăți, căreia i-am acordat „calificativul” bine în sectorul pomicol și slab în viticultură. La data vizitei noastre o echipă formată din 10 oameni, de la centrul teritorial de protecția plantelor de la Topoloveni, acționa din plin la stropitul perilor; se executau tratamente combinate împotriva rapănului, fainării și a omizilor defoliatoare. În schimb, în vie existau încă multe porțiuni îmbrunite, iar stropitul contra manei fusese executat pe suprafețe încă reduse; toate acestea ca urmare a slabei preocupări pentru antrenarea unui număr cit mai mare de cooperatori la îngrijirea plantațiilor.

Calitatea lucrărilor nu trebuie neglijată

Dirijarea lucrărilor de întreținere a plantațiilor de vii și pomi reclamă prezența activă a specialiștilor din unități, permanența lor la locul de producție. De declanșarea la timp a lucrărilor, și mai ales de calitatea lor atîrnă acum viitoarea producție de struguri și fructe. Se pare însă că nu toți inginerii din cooperativele agricole din județ înțe-

În concluzie, în perioada următoare trebuie intensificate în toate unitățile județului Argeș lucrările de întreținere a plantațiilor de vii și pomi. Atenție sporită trebuie dată prașilelor și combaterii dăunătorilor. Printr-o mai bună mobilizare a cooperativelor, prin prezența mai activă a specialiștilor pe teren, se va putea pune bază trainică viitoarei recolte.

Ing. N. FLORIAN



Cu mijloace mecanice, stropitul viei se efectuează cu maximă operativitate, în limitele avertizărilor. Aspect de la I.A.S. Murfatlar, județul Constanța.

leg să se achite, așa cum trebuie, de sarcinile pe care le au. În multe cooperative agricole vizitate calitatea stropitului contra manei lăsa mult de dorit. Un exemplu: în ziua de 29 mai, la cooperativa agricolă din Călinești, cooperativii Petre și Dumitru Gherghina, din echipa condusă de Ilie Florea, stropeau via mai mult la voia întâmplării; jetul de soluție era dirijat de sus în jos, astfel încît butucul și lăstarii erau aproape îmbăiați; în schimb, partea inferioară a frunzei, pe unde se produce infecția de mană, răminea neatinsă. În acest timp, tovarășa **Elena PEȘTRITU**, inginer hortiviticol la cooperativa agricolă, se interesa de treburi cu totul străine de sectorul pe care-l dirijează. Exemplul amintit nu este singular.

Utilaje de stropit nefolosite

Menționăm, mai înainte, necesitatea ca operațiile de îngrijire a plantațiilor, în-deosebi tratamentele, să se facă într-un timp cit mai scurt. În acest scop, o parte însemnată din unitățile județului folosesc mijloacele mecanice puse la îndemînă de I.M.A. și centrele teritoriale de protecția plantelor. Nu putem trece cu vederea însă faptul că mai există încă, în unele locuri, neglijențe în ceea ce privește utilizarea acestor mijloace. Tot săptămîna trecută, la secția de mecanizare de la Topoloveni, aparținînd de I.M.A. Mărăcineni, 5 M.S.P.P. stăteau nefolosite. De ce? Fiindcă nu fuseseră asigurați motopompistii necesari. Cine se face vinovat de faptul că în plină campanie de stropiri aceste utilaje zac în curtea secției? Este necesar, de asemenea mai multă grijă pentru utilizarea rațională a aparatului aflate în dotarea cooperativele agricole.

Agendă fitosanitară

COMBATAREA DĂUNĂTORILOR LA LEGUME.

Atît în sere cit și în cîmp, legumele pot fi atacate în această perioadă de o serie de dăunatori pe ricuși împotriva cărora trebuie luate măsuri urgente de combatere. Printre aceștia se numără și copropișnița (*Gryllotalpa gryllotalpa*) în combaterea căreia se recomandă incorporarea în solul din sere a momeților alcătuite în uruială amestecată cu 5—7 la sută Aldrin, sau 3 la sută fosfură de zinc. Momeala se aplică în cantitate de 50—60 kg ha și se introduce în sol fie înainte de plantare fie după, printre plante.

Pentru combaterea viermelui sîrmă (*Agrotis* sp.) și a buhăi semănăturilor (*Agrotis, segetum*) se incorporează în sol momeți alcătuite din frunze proaspete de legume, felii de morcovi sau cartofi, tratate cu Aldrin. În cîmp, se tratează plantele în zona coietului cu 1—2 g de Lindatox amestecat în solul din jur.

Păduchii de frunze trebuie distruși prin stropiri cu produse organofosforice (Etilparathionul 0,08 la sută), Ekatox 50 în concentrație de 0,08 la sută, Parathion 0,08 la sută etc. Aceste produse au remanență toxică pe plante timp de 12—14 zile. Se folosesc și produse sistemice ca Bi 58, în concentrație de 0,1 la sută, Dimecron 0,05—1 la sută, Rogor 0,1 la sută. Deoarece produsele indicate au o remanență pe plante de pînă la 24 de zile, ele nu pot fi folosite decît la răsaduri și la semincerea de legume.

În perioada recoltării este utilă folosirea produsului Nogos 50 în concentrație de 0,2 la sută, cu remanență de 2—3 zile sau produsul Phosarin, în concentrație de 0,05 la sută, cu remanență de 4 zile.

Păianjenul de frunze (*Tetranychus urticae*) și alte specii se combat prin tratamente cu produse acaricide ca: Tedian 0,2 la sută, Acaricidol 0,4 la sută, Phencapton 0,1 la sută, Acricid 0,4 la sută.

Atacul păianjenilor se manifestă intens pe plantele din seră și în cîmp, la cultura de vinete în cursul lunilor iunie-august, provocînd defolierea plantelor. Atît în combaterea păduchilor de frunze cit și a păianjenilor este necesar ca plantele să fie stropite, pînă la îmbăiere, iar la plantele cu frunze ce-roase (ardei, varză, ceapă etc) să se folosească și o substanță adezivă sau muiant (Aracet, Deter-sin 0,2 la sută).

Pentru protejarea verzel împotriva muștei (*Chortophila brassicae*), gîrgărițelor, (*Baris chori-zans*, *Centorrhynchus quadridentis*) purecilor de pămînt (*Phyllotreta* sp.) etc., imediat după plantare se efectuează o stropire cu Diptorex 80 în concentrație de 0,2 la sută sau se prăfuieste cu Lindatox 20—30 kg/ha. Tratamentul se repetă după 10 zile.

Pentru combaterea buhăi verzel (*Mamestra brassicae*) se tratează plantele la avertizare numai cu produse organofosforice (Parathion 50, în concentrație de 0,1 la sută, Etilparathion 0,1 la sută) etc., însă pînă la recoltare o pauză de 12—14 zile. Tratamentul trebuie aplicat cînd larvele sînt mici și nu au pătruns în căpățîna plantelor.

La ceapă trebuie acordată atenție combaterii muștei, folosind la avertizare stropiri cu Diptorex 80, în concentrație de 0,2 la sută în amestec cu fungicide contra manei, sau separat. Se mai pot utiliza produse organofosforice ca Parathion sau Etilparathion 50, în concentrație de 0,1 la sută, sau prăfuiri cu Lindatox sau Detox pulbere, 30 kg/ha.

La culturile de solanacee, atacul insectelor vectoare de viroze (afide, cicade) va fi combătut prin stropiri cu produse organofosforice la interval de 11—12 zile.

Pentru combaterea cit mai eficientă a dăunătorilor în legumicultură este indicată folosirea produselor organofosforice deoarece acestea au remanență mai mică și nu lasă rezidii toxice pe plante. Totodată, este necesar să se ia măsuri de protecție a muncii în timpul manipulării substanțelor pentru a se preveni cazurile de intoxicări sau otrăviri.

Ing. V. CONSTANTINESCU
Institutul de cercetări
pentru legumicultură
și floricultură

PROBLEMĂ DE ACTUALITATE

Intensificarea procesului de reproducție la animale

Condițiile materiale și tehnice existente în țara noastră au permis ca, în ultimii ani, să se treacă, în special în sectorul de stat al agriculturii, la o formă nouă, superioară, de exploatare a animalelor — creșterea de tip industrial. În noile condiții ecologice, una din problemele de mare actualitate este aceea a stimulării și intensificării procesului de reproducție.

După cum se știe, acest proces la animale este foarte complex, cuprinzând o serie de etape importante, ca: game-togeneza la mascul și femelă, ovulația, însămintarea, fecundația, implantarea, embriogeneza, fetogeneza, fătarea, perioada de alăptare și pubertatea. În desfășurarea lor, aceste etape sînt influențate de o serie de factori interni și externi, mult diferiți față de sistemul de creștere gospodăresc.

În condițiile creșterii industriale se pune deci problema folosirii la maximum a potențialului biologic pentru reproducție și producție, al speciei respective, ținînd seama însă de respectarea optimumului fiziologic și economic. Potențialul biologic pentru prolificitate, de pildă, este cu mult mai mare decît norma fiziologică sau optimumul economic. O scroafă adultă pune în libertate, într-o perioadă de călduri, între 18—24 ovule sau chiar mai multe. Aceste ovule sînt, în majoritatea lor, fecundate dar capacitatea coarnelor uterine pentru implantarea și ducerea la termen a sarcinii este depășită.

Problema se pune în mod similar și la specia ovină, deși este monotocică. Metodele științifice existente, verificate în practică, au dovedit că această specie are un potențial biologic foarte ridicat pentru prolificitate. Prin provocarea poliovulației și prin fecundarea a 4—5 ovule, la fătare, se pot obține tot atîția miei. Practica a dovedit însă că depășirea numărului de doi miei la o fătare nu este economică. Grăbirea procesului de ontogeneză a animalului prin stimularea producerii precoce a ovogenezei, intensificarea ritmului fătărilor la unele specii, sincronizarea estrului și provocarea poliovulației, fecundarea la timp a vacilor în perioada de repaus sexual, sînt cîteva din metodele care permit realizarea intensificării procesului de reproducție.

Grăbirea ontogenezei

Atenția specialiștilor și cercetările din ultimii ani sînt dirijate spre grăbirea ontogenezei, deci a ritmului de creștere și dezvoltare a tineretului. Aceasta se realizează printr-o alimentație completă, condiții optime de zooigenă și adăul unor biostimulatori. Ca rezultat, se înregistrează grăbirea maturării sistemului genital, precocizarea ovulației și, ca urmare, împerecherea animalelor mult mai timpuriu.

În creșterea taurinelor, s-a dovedit că monta timpurie a vițelilor în condițiile unei alimentații optime este nu numai posibilă dar și rentabilă. În asemenea condiții, vițea se poate da la montă la 15—17 luni. Monta la această vîrstă nu influențează negativ nici dezvoltarea ulterioară a vițelei și nici fecunditatea. Experiențele lui Moroșin sînt demonstrative din acest punct de vedere. El a format trei loturi de vițele din rasă Ostfriză, pe care le-a dat la montă după cum urmează: primul lot, de control, format din 15 vițele, a fost însămintat la 21 luni; loturile al 2-lea, format din 14 vițele și al 3-lea, format din 15 vițele, au fost însămintate la 14,5—15 luni. Iată și rezultatele. Vîrsta primei fătări la cele trei loturi a fost de 30,5 luni, 24 luni și, respectiv, 23,5 luni, producția de lapte la prima lactație a fost de 2 827, 2 700 și, respectiv, de 2 686 kg, iar greutatea vie, medie, la sfîrșitul primei lactații a fost de 508, 481 și 492 kg; indicele de însămintare pentru o concepție după prima fătare au fost de 3,4; 2,7 și 1,6, iar intervalul între fătări — de 396, 360 și 337 zile. La vîrsta de 6 ani, vacile din cele trei

grupe au dat 9 150, 10 904 și, respectiv, 12 269 kg de lapte. În final, cercetătorul conchide că vițelele din rasa Ostfriză pot fi date la montă la vîrsta de 15—16 luni, atunci cînd au greutatea corporală minimă de 60 la sută din greutatea vacilor adulte.

Oile se dau la montă în mod normal la 18 luni cînd, în funcție de rasă, au în medie 35—40 kg. Experiențe numeroase au arătat că, printr-o alimentație stimulatorie la vîrsta tînă, dezvoltarea tractului genital, maturitatea sexuală și dezvoltarea corporală se pot realiza mult mai devreme. La stațiunea experimentală Dobrogea, la un lot de mioare merinos de Palas, hrănite intensiv, s-a practicat prima împerechere la vîrsta de 8—10 luni, cînd animalele aveau greutatea medie de 42,9 kg. Procentul de natalitate la aceste mioare a fost între 61,3 și 92,9, prolificitatea între 101,7 și 105,6 la sută, iar la fătare, greutatea medie a mieilor a fost normală. Dezvoltarea ulterioară a mioarelor nu a suferit cu nimic. Toate acestea pledează pentru posibilitatea grăbirii procesului ontogenetic și deci pentru precocizarea monei și fătărilor și la această specie.

Rezultate similare a obținut și Bratanov (Bulgaria), care arată că, în condiții optime de alimentație și întreținere, introducerea la reproducție a mioarelor se poate face cu 8 luni mai devreme — deci la vîrsta de 10 luni.

Ritmicitatea fătărilor

Este una din metodele folosite în mod curent în complexele industriale de creștere a porcilor. Ținînd seama de unele caracteristici fiziologice ale acestei specii, cum sînt: durata gestației, a alăptării și a perioadei de după înțarcare, în care scroafa intră în călduri, indicele obișnuit de reproducție este 2. În creșterea industrială, acest indice a fost mărit la 2,2, iar în unele complexe, chiar la 2,4 fără urmări negative asupra ritmului de intrare a femelelor în călduri după înțarcare, asupra stării de întreținere, sănătății animalelor sau a prăsilei obținute. Acest lucru a fost posibil prin scurtarea perioadei de înțarcare la 36 zile, iar la unele unități — la 21 zile.

Obținerea unui indice sporit de reproducție la porcine ar fi posibilă și prin provocarea estrului însoțit de ovulație în timpul alăptării. Asemenea experiențe le efectuăm în prezent în cadrul unor unități industriale de creșterea porcilor.

La ovine, unde există posibilitatea obținerii a două fătări pe an sau trei la

doi ani, intensificarea ritmului fătărilor constituie, de asemenea, o preocupare a specialiștilor din numeroase țări. Din punct de vedere biologic acest lucru este posibil. În condițiile unei întrețineri și alimentații normale, intensificarea ritmului fătărilor nu are efecte negative asupra organismului oii și nici asupra prăsilei obținute.

La taurine, unde se urmărește obținerea unui produs pe an, fecundarea trebuie să fie realizată la 80 de zile după fiecare fătare.

Provocarea poliovulației pentru obținerea de gemeni

Metoda constă în administrarea la speciile unipare a serului gonadotrop de iapă gestantă cu 2—3 zile înainte de apariția căldurilor și ovulației. Rezultate favorabile se pot obține în special la oaie, vacă și capră. Folosind o doză moderată, de 750 U.I. de ser gonadotrop de iapă gestantă la un lot experimental de oi, în primăvara acestui an, am obținut un procent de 134 la sută fătări gemelare. Din lotul de 28 oi 10 au fătat cîte doi miei, obținîndu-se în total 38 de miei. În Bulgaria, metoda s-a aplicat cu rezultate pozitive, în 1967, pe 42 000 de oi, iar în 1968 pe 25 000 de oi.

Metoda se poate practica în același fel și la vaci, la care cu un dozaj moderat al hormonului se pot obține gemeni. Se recomandă în special pentru vacile din rasele de carne sau cu producție de lapte scăzută.

Sincronizarea estrului

Este vorba de provocarea sincronă a estrului, în cîteva zile, la un grup mai mare de femele. Metoda constă în folosirea unor substanțe hormonale, care blochează funcția estrală a ovarului atîta timp cînt sînt administrate. După întreruperea administrării, căldurile apar într-un interval de 3—4 zile în masă.

Metoda permite gruparea fătărilor, obținerea unei prăsile uniforme și schimbarea sezonului sexual la unele specii. De aici decurg o serie de avantaje economice importante, în special pentru unitățile de tip industrial.

Iată deci că, înarmat cu cunoștințele necesare în legătură cu biologia și particularitățile reproducției la animale, specialistul poate dirija acest proces în sensul dorit de el, în așa fel încît rezultatele economice finale să fie din cele mai bune. Aceasta, cu atît mai mult, cu cît în ansamblul măsurilor care să asigure dezvoltarea rapidă a șeptelului la nivelul proiectului de Directive al celui de al X-lea Congres al P.C.R., metodele moderne, științifice de reproducție, joacă un rol hotărîtor.

Dr. Vasile OȚEL

directorul Stațiunii centrale de reproducție și combaterea sterilității la animale



În urma transplantului de zigoti, operațiune efectuată recent pentru prima dată la noi în țară la Stațiunea centrală de reproducție și combaterea sterilității, de la o oaie Karakul s-a obținut o mielujă Merinos.

Agendă veterinară

STRESSUL DE TRANSPORT

Transportul de animale în vagoane, în șleuri, mijloace auto și hipo sau chiar pe jos, necesită anumite pregătiri și reguli ce trebuie respectate în timpul imbarcării, transportului propriu-zis, debarcării și menținerii în carantină. În timpul transportului, animalele au de suportat brusc condiții, uneori deosebit de grele. Pe lângă efortul deplasării se ivesc factori deosebiți de furajare, adăpare, odihnă, temperatură, aerisire, conținție, spațiu, așternut etc. Toți factorii amintiți devin și mai nocivi atunci cînd animalele au un temperament vioi, suferă de boli cronice microbiene, neexteriozitate clinic, sînt în perioada a doua de gestație, au avut un regim de hrană bogat proteic sau au fost furajate excesiv cu porumb, sfeclă, uree etc.

Insumarea efectelor tuturor factorilor pe care animalul este obligat să li suporte în timpul transportului a primit denumirea de stress.

Pentru început, animalele se manifestă clinic, prin simptomele caracteristice stadiului înaintat de oboaleală (surmenaj). Patogenia stressului este mult discutată. Se acuză hipocalcemia, hipomagneziemia, hiperproteinemia, insuficiența acută cortico-suprarenală, insuficiența paratiroidiană, scăderea beta-globulinelor, creșterea gama-globulinelor, scăderea acidului ascorbic în sine, modificări ale echilibrului acido-bazic, afectarea funcțiilor digestive, renale, ovariene etc. Simptomele, evidente clinic, apar de obicei spre sfîrșitul transportului și imediat după transport. Ele sînt generate de excitația nervoasă și se traduc prin neliniște, agitație exagerată, privire fixă, scrișniri din dinți, sialoree, masticăle reduse, contracții ale limbii, trismus, contracții clonice și tonice, gît și cap întins, fibrilație musculară, mers rigid, greoi, poziții neobișnuite ale picioarelor, imposibilitatea flexării datorită extensiei musculare, respirație accelerată și sacadată, nări dilatate, uneori semne de emfizem pulmonar, puls accelerat, mucoasa congestionată, retenția urinei și fecalelor etc. Totodată, se constată mirosul de acetone a aerului expirat datorită unui accentuat dezechilibrul al digestiei.

În asemenea împrejurări cabalinele s-au dovedit a fi foarte sensibile la razele solare, contractînd ușor insolajia, iar porcinele adulate și grase pot prezenta șoc calorice mai ales în zilele călduroase. Evoluția bolii poate fi de 4—5 ore sau 2—3 zile, sfîrșind prin remitere sau moarte prin asfixie, în urma tetaniei musculilor respiratorii. La necropsie se constată că musculatura are un colorit roșu — brun închis, iar singele arterial este închis la culoare. Diagnosticul se precizează pe baza datelor clinice, a dozării calciului și magneziului și a determinării echilibrului acido-bazic.

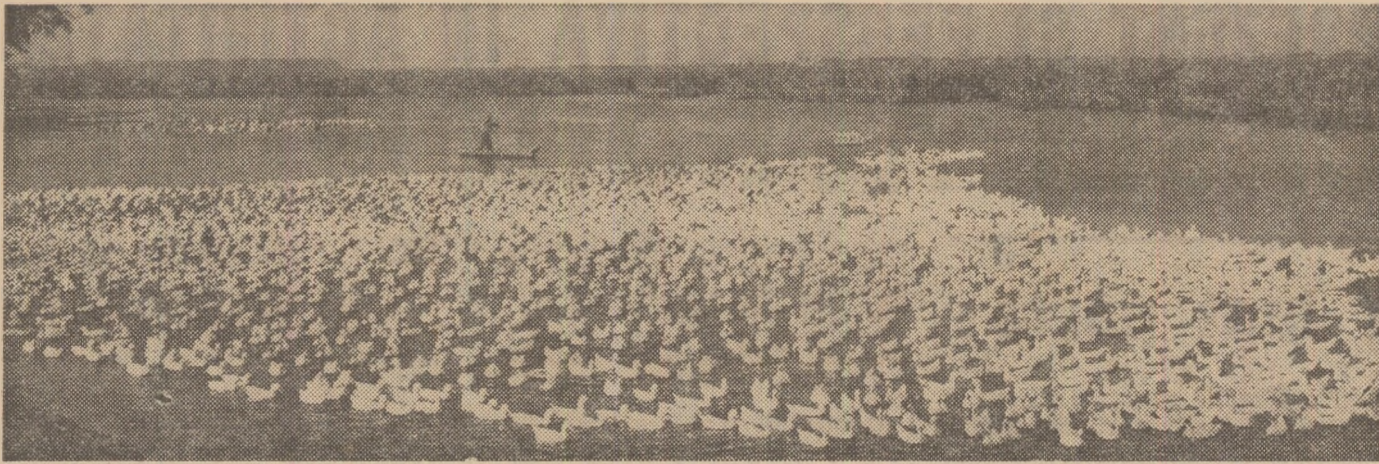
Tratamentul constă în folosirea imediată, pe cale parenterală, a borogluconatului de calciu (inj. i. v. sol. 20 la sută), gluconat de calciu asociat cu novalgin (inj. i. v. și i. m. sol. 50 la sută), fosfat disodic (inj. i. v.), asociat cu sulfat de magnezium sol. saturată (inj. s. c.), cofeină etc. Pentru combaterea excitațiilor nervoase se va folosi clorhidratul (inj. i. v.), bromura de sodiu sau potasiu (de 2—3 ori pe zi timp de 4—5 zile), vitamina B₁ (inj. i. m.), soluție de zahăr (per os cu sonda) etc.

Pentru prevenirea stressului înainte cu 2—3 zile de transport se recomandă ca animalele să fie scoase de la pășunat și hrănite treptat, cu furajele pe care le vor avea la dispoziție în timpul transportului. Se recomandă, de asemenea, respectarea cu strictețe a spațiului ce trebuie repartizat fiecărui animal în vehiculul de transport, după specie și categorie: (boi peste 600 kg — 2,1—2,7 mp; bol sub 600 kg — 1,90—2,1 mp; vacă — 1,5—1,9 mp; minzați — 1—1,2 mp; oi și capre — 0,75—1 mp.; grăsuți — 0,5—0,7 mp.; porci grași — 1—1,2 mp. și cabaline — 2,5—3 mp.).

Carnea rezultată din sacrificii de necesitate, corespunzătoare organoleptic, poate fi dată în consum. Confiscări și anecieri deosebite se fac în cazul în care animalele au fost intoxicate cu diverse substanțe chimice, sau cînd au fost narcotizate pentru calmarea stărilor de agitație.

Dr. M. RĂPEANU

Laboratorul central de control sanitar-veterinar al alimentelor și furajelor București



Cind condițiile naturale sînt asemănătoare celor de la I.A.S. Moscu, județul Ilfov, rentabilitatea creșterii palmipedelor nu poate fi pusă sub semnul nici unei îndoieli

ÎN ACȚIUNEA DE INCUBAȚIE

DISPROPOȚII ÎNTRE PLAN ȘI REALIZĂRI

La data recensămîntului din 3 ianuarie a.c. cooperativele agricole dețineau 4 123 763 de păsări. Pentru sporirea numărului de păsări-mată, mult prea redus față de posibilitățile reale existente în aceste unități, cit și pentru creșterea considerabilă a producției de carne și ouă, s-a prevăzut ca în 1969, în cooperativele agricole să se difuzeze un număr de 18 750 000 de pui, iar pentru gospodăriile personale ale membrilor cooperatori — 30 000 000 de pui. Ne aflăm aproape de jumătatea anului și constatăm că pînă în prezent, în cooperativele agricole nu s-au difuzat decît 10 300 000 de pui, adică 55 la sută din planul care trebuia realizat integral în semestrul I, iar din numărul de pui destinați membrilor cooperatori abia 15 la sută. În căutarea explicațiilor acestei stări de lucruri ne-am adresat dr. STELIANA STOICESCU, specialistă cu problemele de resort în Consiliul Superior al Agriculturii, pe care am rugat-o să se refere mai întîi la baza materială asigurată în vederea realizării acestor sarcini.

— În primul rînd, a început interlocoarea, cooperativele agricole, care dispun de o rețea proprie de incubație cu o capacitate de 5 730 000 de locuri pe serie, au fost îndrumate să ia din timp măsuri pentru amenajarea stațiilor de incubație și completarea aparatului și utilajelor necesare, astfel încît acestea să poată intra în funcțiune încă din primele zile ale anului. Pentru aprovizionarea cu ouă a stațiilor de incubație, cooperativele agricole și-au prevăzut în plan organizarea de ferme de reproducție indemne la boli transmisibile prin embrioni.

Prin grija Consiliului Superior al Agriculturii, acestor unități li s-au furnizat ouă de incubație și pui de o zi din fermele întreprinderilor agricole de stat și stațiunile Institutului de cercetări zootehnice, material avicol de calitate superioară, bază certă de plecare pentru formarea măcii de reproducție. S-a atras în mod deosebit atenția direcțiilor agricole județene ca paralel cu îndrumarea permanentă a acestor unități, întreaga producție de ouă, pe bază de grafice, să fie dirijată către stațiile de incubație. Pentru completarea necesarului de ouă, mai ales pentru județele care, conform planului, nu dispuneau de suficiente ferme avicole de reproducție, în acest an s-au repartizat peste 4 milioane de ouă din stațiunile experimentale ale I.C.C.A. și un însemnat număr de pui din cadrul I.A.S.

— Din situația existentă reiese că procentul de realizare a planului de incubație, de 55 la sută pe țară, ascunde, de fapt, dispropoții în privința modului în care s-au achitat de această sarcină diferite județe. În timp ce în județe cu sarcini mari în privința creșterii puilor, ca Brăila — 1,11 milioane, Constanța — 1,83 milioane, Ilfov — 1,5 milioane, s-au realizat și difuzat între 72 și 87 la sută din numărul puilor prevăzuți în plan, în altele ca Botoșani, Gorj, Mureș, Suceava, Vrancea, Mehedinți care sînt prevăzute cu un număr destul de mic de pui, stadiul de realizare sarcinilor privind incubația este cu totul necorespunzător. Cit privește difuzarea puilor pentru gospodăriile personale ale membrilor cooperatori, în județele Mehedinți, Teleorman, Tulcea, Olt, Iași, Dolj, Buzău și Argeș s-au difuzat sub 5 la sută din numărul puilor planificați. Căror cauze se datoresc aceste rămîneri în urmă?

— Deși nu explică în totalitate nerealizările, una din cauzele principale a constituit-o prelungirea neașteptată a sezonului rece. Din aceste motive, în multe unități, puii nu au putut fi transferați din puiernie în alte adăposturi pentru a putea face loc seriilor următoare. Fără îndoială este vorba și de o lipsă de corelare a spațiilor de cazare cu efectivele de păsări planificate. O altă cauză a constituit-o lipsa de furaje și, în special, de concentrate. Pe de o parte, aceasta a determinat o furajare

defectuoasă a găinilor de reproducție și, pe de altă parte, o reținere a multor unități de a crește păsări, fără a avea asigurate furaje concentrate. Principala explicație rămîne însă lipsa ouălor pentru incubație. Oricite repartizări am face pe plan central, această problemă nu va putea fi rezolvată pînă cînd, în fiecare județ, prin grija organelor agricole locale, nu se va rezolva problema organizării fermelor avicole de reproducție, care să furnizeze cantitatea de ouă necesară pentru incubație. Numai așa s-a rezolvat problema în județele care în momentul de față se află într-un stadiu avansat cu incubația și, în special în Constanța, care și-a îndeplinit sarcinile în mod exemplar.

— Probabil că, această rămînere în urmă a determinat luarea unor măsuri operative, atît la nivelul Consiliului Superior al Agriculturii, cit și la cel al direcțiilor agricole județe.

— Pentru îmbunătățirea situației, în momentul de față urmăm folosirea integrală a capacității de incubație existentă în cooperativele agricole, aprovizionarea operativă a centrelor de incubație cu ouă de calitate. În vederea sprijinirii județelor deficitare, se va apela la cele ce sînt pe punctul de ași realiza planul de pui de o zi și care au disponibilități de ouă de reproducție, sau chiar de capacități de incubație. Se va apela, de asemenea, în funcție de caz, la sprijinul întreprinderilor agricole de stat și al stațiunilor experimentale ale I.C.C.A. Folosind experiența pozitivă a unui număr destul de mare de cooperative vom intensifica în acest an acțiunea de concentrare a efectivelor de păsări în unitățile care dispun de cele mai favorabile condiții.

— Față de situația existentă, problema prevenirii, reducerii și chiar a lichidării mortalităților capătă o importanță deosebită. Ce se întreprinde pe această linie?

— În comparație cu anii trecuți, în acest an mortalitățile la păsări au fost mai reduse. În primul trimestru, ele s-au cifrat la 10,6 la sută. Pentru evitarea pierderilor, atenția noastră se va îndrepta în primul rînd spre îngrijirea și furajarea corespunzătoare a puilor. În hrana acestora, pe lingă nutrejurile concentrate și proteice, pentru completarea necesarului de vitamine și microelemente, se vor introduce premixurile vitamino-minerale repartizate unităților prin grija Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție. În lunile calde, tineretul aviar va fi scos în tabere de vară, în cotețe mobile, după ce, în prealabil, vor fi efectuate vaccinările antipestoase și dehelmintizările. Astfel hălele rămase libere vor putea fi folosite pentru creșterea altor serii de pui.

Realizarea planului de incubație și, deci, a efectivelor de păsări, impune luarea unor măsuri operative și eficiente. Ne propunem ca, în numerele viitoare, să urmărim modul în care se acționează pentru recuperarea nerealizărilor și să publicăm relatări, în special din județele în care creșterea păsărilor mai ocupă încă locul de cenusăreasă. Așteptăm, totodată, din partea cititorilor, articole în care să-și exprime opiniile, sugestiile și propunerile pe care le au de făcut pentru dezvoltarea continuă a aviculturii.

Ing. Lucian ROȘCA

Colțul apicultorului

PERSPECTIVE LARGI ÎN UTILIZAREA POLENULUI

Numeroși practicieni și cercetători din diferite țări au studiat, încă din cele mai vechi timpuri, activitatea și felul de organizare a albinelor, contribuția lor la polenizarea plantelor. În ultimii ani s-a studiat și polenul diferitelor plante, care s-a dovedit a fi un foarte bun medicament, întăritor și stimulator al funcțiilor vitale.

Ideea tratamentului cu polen a unor boli se spune că ar aparține unui feroviar suedez, al cărui tată era agricultor și avea foarte multe cunoștințe practice și științifice în domeniul apiculturii. Consumînd, la micul dejun, anumite cantități de polen el s-a simțit mult reconfortat. A început apoi să hrănească cu polen și unele familii de albine. După cîtva timp, a observat că albinele au devenit mai mari, mai puternice și au început să producă mai multă miere decît celelalte, cărora nu li s-a administrat polen.

Analizele efectuate au arătat că grăunțele de polen conțin hormoni, vitamine și aminoacizi — acid ribonucleic și chiar un component al acidului dezoxiribonucleic. În Suedia, s-a obținut recent un extras medicinal din polen. Deși puțin experimentat, el se utilizează în combaterea diferitelor boli cronice și a inflamațiilor, la care antibioticele și sulfamidele nu dau rezultate satisfăcătoare. În anul 1960, medicul suedez Janssem, de la Universitatea „Lund” a constatat că polenul are un efect favorabil în cazurile de inflamație a prostatei, în infecții etc. Noul medicament a dat rezultate excelente în tratamentul cefaleei, ca tonic, și în special în înlăturarea oboselii.

Unii medici au constatat ameliorări serioase și în maladii grave, ca hepatite, comotii cerebrale, bronșite și chiar în scleroză, în cazul în care se consumă în mod regulat (25—35 zile) polen adunat de albine de la diferite plante, pomi sau arbori.

Cazul cel mai senzațional este cel al vindecării tinerei daneze Ita Elmgard, căreia toți medicii îi prevedeau un sfîrșit apropiat. Ea suferea de o infecție puternică la creier, din care cauză — pierzîndu-și treptat simțurile — devenise surdo-mută și oarbă. Se spune că, în urma unor injecții cu extract de polen, ea și-a recăpătat toate simțurile.

Se pare însă că polenul unor flori de plante dăunează organismului. Din acest motiv, ar fi necesar să se studieze polenul diferitelor plante sau arbuști și compoziția lui. Este cunoscut faptul că albinele au o predilecție deosebită pentru anumite plante, ca lucerna, trifoiul, floarea-soarelui etc. și că amelioratorii au selecționat familii de albine care manifestă o atracție deosebită pentru diferite categorii de polen.

Consider că, fără a emite pretenția unei pledoarii documentate în legătură cu perspectivele utilizării polenului, cele cîteva consideratii prezentate sînt în măsură să trezească un anumit interes pentru studiul valorificării superioare a acestui prețios produs.

Ing. Eugeniu LUBAN
apicultor

Controlul producției animale

În cadrul redacției revistelor agricole, un colectiv de specialiști de la Centrul republican de selecție a animalelor a publicat recent lucrarea privind rezultatele controlului producției animale pe anii 1966-1967. În prima parte a lucrării, care marchează trecerea la forme noi, științifice în organizarea acțiunilor de ameliorare, colectivul de autori prezintă sintetic, în dinamică, sub formă de tabele și grafice, efectivele de animale cuprinse în controlul oficial și principalii indici medii de producție realizați pe parcursul anilor de la începutul activității centrelor de selecție și pînă la finele anului 1967. În partea a doua a lucrării, tot sub formă de tabele și grafice, sînt prezentate rezultatele controlului efectuat în anii 1966 și 1967 pe specii, rase și sectoare de proprietate. Numărul cel mai mare de animale supuse controlului se în-

registrează în anul 1967 cînd, datorită bazei tehnico-materiale asigurate și a condițiilor create de către Consiliul Superior al Agriculturii, față de primii ani de control s-a înregistrat o creștere de aproape 10 ori la taurine, de peste 4 ori la ovine și de aproape 2 ori la porcine. Este evident că ponderea în cadrul efectivelor controlate o dețin stațiunile experimentale ale I.C.C.A. și fermele zootehnice din cadrul I.A.S. Una din cele mai importante concluzii ce se pot trage din lectura lucrării este aceea că, în cadrul fiecărei specii și rase de animale există efective cu însușiri valorase, suficiente pentru a constitui o bază de plecare în înființarea fermelor de elită și de înmulțire care să producă și să livreze, în totalitate, reproducătorii masculi necesari unităților agricole socialiste.

**M a s ă
rotundă**

PREZENT ȘI PERSPECTIVĂ ÎN ACTIVITATEA CASEI AGRONOMULUI

La discuție au luat parte:

Ing. Ion CIOLCA și **ing. Dinu PROCA** de la Direcția generală a învățămîntului și propagandei din Consiliul Superior al Agriculturii, **ing. Mihai DINU**, directorul Casei centrale a agronomului, **ing. Petre CRISTEA**, directorul Casei agronomului a județului Cluj, **ing. Cornel CHIOREAN**, directorul Casei agronomului a județului Timiș, **ing. Valentin KERESZTES**, directorul Casei agronomului a județului Sălaj, **ing. Petre ROMAȘCANU**, de la cooperativa agricolă din Lunca, și **ing. Dorel FODOR** de la cooperativa agricolă din Valea Florilor, județul Cluj.

Năvalnic, sufocant chiar, ritmul în care științele își primenesc și își amplifică zestrea de cunoștințe reclamă forme și modalități cît mai adecvate pentru propagarea noilor cuceriri, pentru valorificarea acestora în procesul de producere a bunurilor materiale. În agricultură, ramură de producție ale cărei aspirații spre progres sînt așezate pe temelurile unor științe azi dintre cele mai dinamice — chimie, genetică etc. — nevoia difuzării și generalizării în producție a rezultatelor științei și tehnicii avansate este cu atît mai acută. Casele agronomului sînt instituții create anume pentru a înlesni, prin continua perfecționare a pregătirii cadrelor, pătrunderea în marea producție a rezultatelor cercetării, a noilor tehnologii și metode de muncă. Care este în momentul de față locul caselor agronomului în agricultura județelor? În ce măsură reușesc ele să-și îndeplinească rolul de mediator între cercetare și producție? Ce probleme actuale și de viitor ridică activitatea acestor instituții ale propagandei tehnice agricole? Sînt cîteva din chestiunile care au făcut obiectul discuției pe care redacția revistei noastre, împreună cu Direcția generală a învățămîntului și propagandei din Consiliul Superior al Agriculturii a organizat-o zilele trecute la Casa agronomului din Cluj.

I. CIOLCA: Scopul pentru care au fost create casele agronomului este în general cunoscut. Îl precizează limpede însuși regulamentul de funcționare a acestor instituții. Ele au menirea, în principal, de a se ocupa de îmbunătățirea pregătirii cadrelor, de a asigura un grad sporit de calificare lucrătorilor din agricultură, de a-i ajuta să-și însușească și să aplice în practică tot ceea ce este nou și avansat în tehnica agricolă. Ar fi de dorit ca în cadrul discuției noastre să conturăm mai precis locul pe care instituția respectivă trebuie să îl ocupe în agricultura județelor, să ne referim la aria preocupărilor actuale și de perspectivă ale casei agronomului, jalonînd pe cît posibil principalele coordonate pe care aceasta va trebui să-și desfășoare activitatea în viitor.

M. DINU: Mai întîi o remarcă: cu titlul de mîndrie de breaslă și, dacă vreți, chiar națională. Mi-a fost dat nu o dată să-i aud pe anumiți specialiști străini făcînd aprecieri elogioase cu privire la existența în țara noastră a caselor agronomului. Ca agronom, sincer să fiu, lucrul acesta m-a bucurat mult. Ca director al unei astfel de instituții mi-am pus însă adesea întrebarea: sînt oare la ora actuală casele agronomului ceea ce în mod firesc ar trebui să fie? Departe de mine gîndul de a subestima activitatea de pînă acum a acestor instituții. Dimpotrivă. Cred că fiecare dintre noi, cei care lucrăm de mai mult timp în acest sector, poate veni cu cifre și fapte concludente care să dovedească volumul și eficiența muncii de propagandă tehnică desfășurată prin casele agronomului. Totuși, o simplă răsfoire a dărilor de seamă privind activitatea acestora pe anul trecut și pe primul trimestru din acest an ne poate duce la concluzia că, în multe județe, atît conținutul cît și volumul acțiunilor de propagandă întreprinse prin casele agronomului nu dau satisfacție. Numărul instruirilor organizate este redus, tematica cursurilor — adesea limitată — se constată destul de multe

perioade de goluri în activitate. Să nu mai vorbim de faptul că în unele județe — Sibiu și Harghita — caselor agronomului nu le-a fost găsit măcar un sediu. Or, în concepția noastră, casa agronomului trebuie să constituie un centru puternic al propagandei tehnice pentru întreaga agricultură a județului.

P. CRISTEA: Aceasta depinde în primul rînd de înțelegerea și de sprijinul pe care îl acordă forurile județene competente. În ce ne privește, putem spune, fără a fi suspecți de lipsă de modestie, că am reușit să transformăm casa agronomului într-un asemenea centru județean unic al propagandei tehnice agricole. Casa agronomului Cluj polarizează în prezent mai toate acțiunile care vizează promovarea noului, pregătirea profesională a specialiștilor și a celorlalte cadre din agricultură. Este vorba atît de instruirea de scurtă sau mai lungă durată, cît și de schimburi de experiență, documentare curentă, tipărituri, organizarea și îndrumarea laboratoarelor agricole și a cîmpurilor demonstrative și altele.

C. CHIOREAN: În linii mari, similar stau lucrurile și la noi, la Timișoara. Dar, de ce n-am recunoaște-o, ca și la Cluj de altfel, un important atu pentru reușita acțiunilor noastre de propagandă îl constituie existența în cuprinsul județului a unor instituții de învățămînt superior și de cercetare agricolă. Găsesc că ceea ce ar trebui să ne preocupe mai mult în actuala etapă este diversificarea formelor de propagandă tehnică, astfel încît să poată fi sprijinite și județele cu posibilități mai puține.

V. KERESZTES: Într-adevăr, ca să vorbim în limba de specialitate, nu toate casele agronomului au șansa de a fi „amplasate pe cernoziom”. Sînt unele, printre care și a noastră, care, cu tot sprijinul ce li se acordă, obțin rezultate mai sărăcuțe, întocmai recoltelor de pe podzoluri. La noi, în județul Sălaj, nu sînt unități de cercetare

unde să organizăm vizite, să solicităm lectori de înaltă competență. Ce-i drept, la nevoie apelăm la județele vecine și ni se răspunde de regulă cu sollicitudine. Dacă lucrul acesta s-ar face însă într-un cadru organizat...

Redacția: Practic, ce s-ar putea face?

C. CHIOREAN: Mă gîndesc, bunăoară, ca, îndeosebi pentru specialiști, care după părerea mea beneficiază și așa într-o insuficientă măsură de acțiunile de propagandă întreprinse, să se organizeze pe zone, la casele agronomului din marile centre universitare, cursuri de o mai lungă durată, într-un anumit domeniu. Beneficiind de lectori dintre cei mai buni și existînd posibilitatea organizării unor vizite în institute și stațiuni experimentale, eficiența unor asemenea acțiuni ar fi maximă.

P. ROMAȘCANU: Ca practician, mă raliez acestei păreri. Noi, specialiștii din unitățile de producție avem, în general, mai puține posibilități de documentare, de punere la curent cu noutățile. Asemenea cursuri, asemenea vizite, organizate însă, așa cum s-a spus, pe o perioadă ceva mai lungă, ar înlătura această lacună. Vă voi reține atenția cu două exemple. Cu cîțiva ani în urmă, la un instructaj de acest gen organizat la Casa agronomului din Cluj, am aflat de existența și de modul de utilizare a biostimulatorului numit folcisteina Oeriu P. Chiar în anul respectiv, în cadrul laboratorului agricol din cooperativă, am organizat loturi comparative pentru a ne convinge de eficiența produsului respectiv. Asigurîndu-ne un spor de producție de 14—15 la sută, am extins apoi an de an folosirea biostimulatorului amintit la cultura porumbului. Tot în cadrul unei asemenea acțiuni organizată de casa agronomului, anul trecut am aflat, la stațiunea experimentală Cluj, de o metodă pe cît de simplă pe atît de eficientă de combatere a buruienilor din plantațiile de rădăcinoase. Și anume, prin folosirea ca erbicid a petrolului lampant. Am folosit-o în această primăvară și dă rezultate excelente. De aceea, îmi exprim părerea că una din îndatoririle principale ale casei agronomului ar trebui să fie tocmai aceea de a pune în contact producția cu cercetarea, de a face această punte între cele două sectoare și, în ultimă instanță, de a contribui la generalizarea în producție a rezultatelor cercetării.

I. CIOLCA: De bună seamă că legătura dintre cercetarea științifică și producție poate fi realizată cel mai bine prin casa agronomului. Preluarea recomandărilor, prelucrarea lor împreună cu specialiștii din producție și organizarea loturilor demonstrative nu pot ieși din sfera activității acestor instituții. Dar, această acțiune pre-

supune efort și sprijin din partea direcțiilor agricole. Nu poate fi promovată cu succes în producție o metodă nouă, fără a o demonstra masei de cooperatori, fără a-i convinge pe aceștia de rezultatele bune ce se pot obține.

Este surprinzător însă ritmul încet în care se organizează astfel de loturi în cooperativele agricole.

D. FODOR: Sintem deci, într-un consens unanim. Într-o agricultură avansată, legătura specialiștilor din unitatea de producție cu rețeaua de stațiuni experimentale trebuie să fie cît mai intimă. Din păcate, acțiunile urmăresc acest obiectiv, chiar aici, în Cluj, sînt puține față de posibilități.

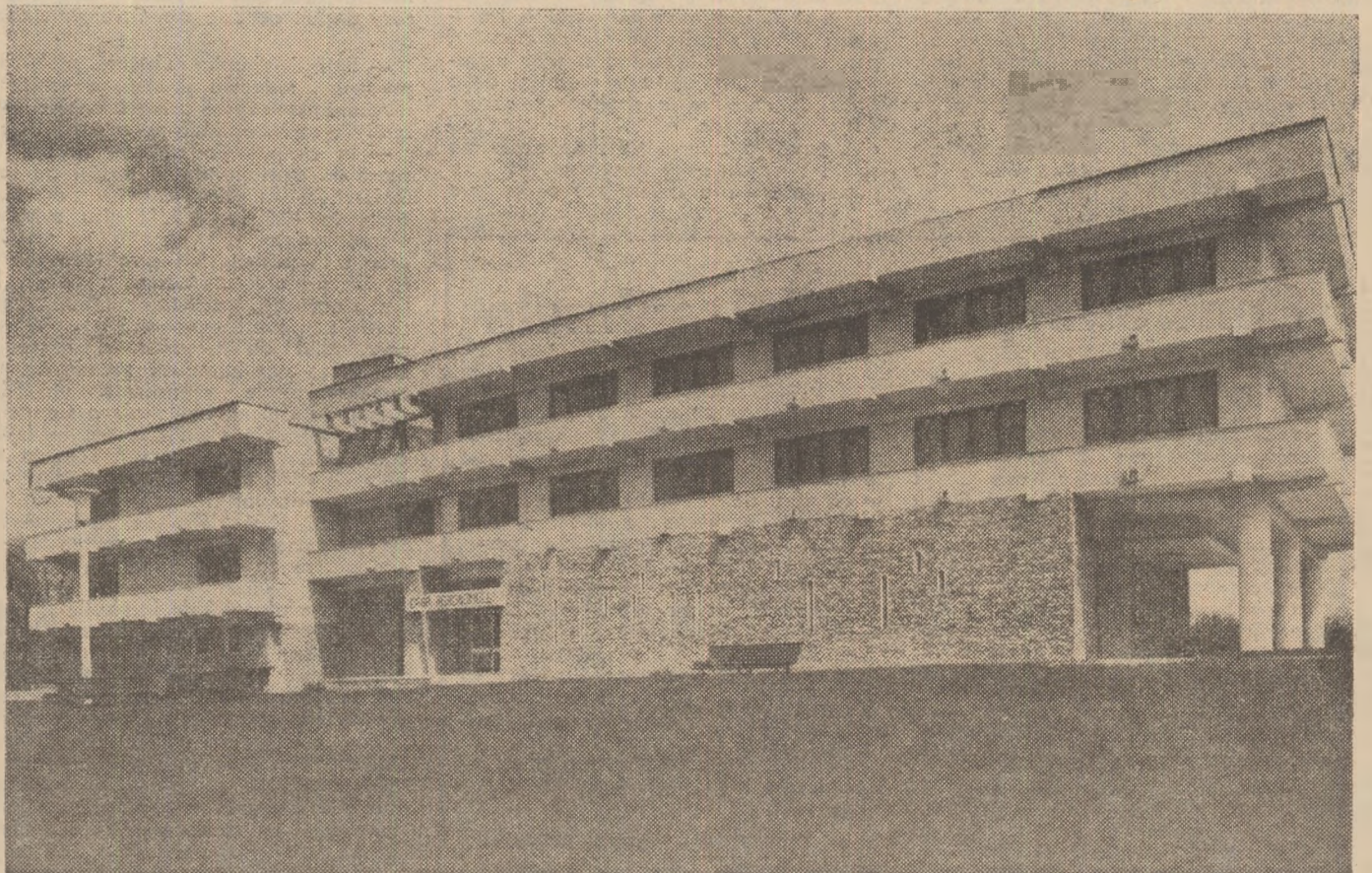
I. CIOLCA: Într-adevăr, către acest gen de acțiuni bazate pe instruire teoretică și vizite de studii la institute și stațiuni experimentale ar trebui să ne orientăm mai mult. E nevoie, de asemenea, să fie valorificat mai bine, prin acțiunile întreprinse de casele agronomului bogatul material documentar cu care se întorc de la specializările făcute în străinătate diferiți specialiști. Solicitarea acestora pentru ținererea unor prelegeri, însoțite de proiecții și de prezentarea altor materiale documentare, constituie o sursă nepuizabilă de difuzare a noului.

P. CRISTEA: Aș vrea să amintesc că, tot în vederea diversificării formelor de propagandă tehnică și a adoptării celor mai potrivite dintre acestea, noi am organizat unele sondaje, pe bază de chestionare scrise. Datele obținute, prelucrate, ne ajută să ne orientăm mai bine activitatea. De pildă, în ultima vreme am trecut la elaborarea unor caiete selective, de noutăți științifice, care servesc la documentarea curentă a specialiștilor.

C. CHIOREAN: Fiindcă veni vorba de documentare curentă, aș sugera ideea că inginerilor și celorlalți specialiști din agricultură să le fie lărgit accesul la casele agronomului, chiar și atunci cînd nu se desfășoară acțiuni organizate. De ce, de pildă, în unele zile cînd muncile agricole nu-l solicită pe inginer, acesta n-ar putea veni la casa agronomului pentru a se documenta într-o anumită problemă, a se pune la punct în legătură cu folosirea unor metode și tehnologii noi?

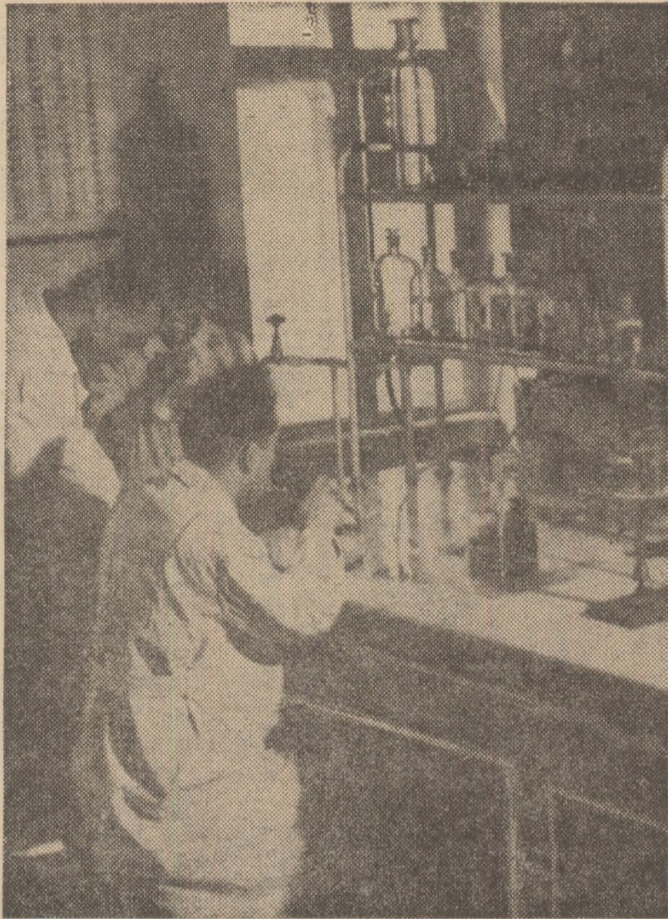
M. DINU: La casa centrală a agronomului o asemenea practică există. Adesea vin la noi specialiștii din unități care, beneficiind de fondul de documentare, de laboratorul existent, aprofundează anumite teme. Aș vrea să relev însă că pentru a putea face față solicitărilor, casele agronomului trebuie să aibă biblioteci tehnice bine puse la punct, încadrate cu documentariști.

D. FODOR: În afară de bibliotecă,



Lăsăm cititorilor plăcerea de a aprecia arhitectura Casei agronomului din Craiova, prezentată în imaginea de față.

- **Puntea între știință și practică**
- **Forme diversificate în activitatea de propagandă tehnică**
- **Conținut și continuitate**
- **Cînd ai neșansa de a fi situat pe... podzol**
- **Judicioasă corelare interdepartamentală**
- **Metodistul — mai bine conturat sub aspectul îndatoririlor**
- **Sprijin și dotări strict necesare**



Specialiști află la un curs de instruire la Casa agronomului din Cluj, punîndu-se la punct în domeniul utilizării tehnicii de laborator.

consider ca absolut necesară fiecărei case a agronomului o filmotecă. Și, poate că n-ar fi lipsit de interes dacă s-ar studia posibilitatea trecerii în totalitate a filmului agricol din rețeaua județeană cinematografică în cea a caselor agronomului. Se știu doar greutățile care se întîmpină în privința utilizării acestui mijloc modern de propagandă tehnică, îndeosebi pentru cursurile agrozotehnice.

D. PROCA: Apropo de învățămîntul agrozotehnic, latură a propagandei tehnice agricole care a intrat de curînd în răspunderea caselor agronomului, aș dori să spun și eu câteva lucruri. Se pare că, la ora actuală, forma învățămîntului cu durată de trei ani este depășită. Mai toți lucrătorii din agricultură au trecut prin ea și este nevoie să găsim modalități noi pentru ridicarea calificării tîranilor cooperatori și a muncitorilor din unitățile agricole de stat. Și încă ceva. Vorbim mult de loturi demonstrative și experimentale, de laboratorul agricol. Părerea mea este că temele abordate de acestea sînt în general minore. Ar trebui mai mult ajutați specialiștii din unități în stabilirea tematicii, în organizarea loturilor. Și, în plus, pentru ca rezultatele obținute pe aceste loturi, uneori destul de interesante, să nu rămînă în anonimat, consider că e bine ca la casele agronomului să se analizeze aceste rezultate. Și n-ar fi rău dacă unele din aceste referate ar fi prezentate chiar în sesiunile științifice ale stațiilor sau institutelor de cercetări.

C. CHIOREAN: Prin remarcă făcută cu privire la loturile demonstrative și experimentale ați pus mina pe o rană. Și anume pe aceea că nu toate casele agronomului au inginer metodist, iar în multe cazuri, chiar dacă au, acesta se ocupă de cu totul alte probleme decît de organizarea și coordonarea activității laboratoarelor agricole. Or, sarcina principală a metodistului, aceasta trebuie să fie. Conturînd mai bine îndatoririle lui, să-i creăm, în același timp, și posibilitatea de a se dedica activității respective.

Redacția: S-a vorbit mult de activitățile pentru specialiști. Ce probleme ridică îmbunătățirea calificării, prin casele agronomului, a cadrelor de nivel mediu și inferior?

I. CIOLCA: Nu aș vrea să reiasă că această instituție trebuie să fie numai la dispoziția cadrelor cu pregătire superioară. În unitățile de producție, agronomul, zootehnistul sau medicul veterinar lucrează cu tehnicieni, brigadierii, crescători de animale etc., care aplică nemijlocit în procesul de producție o metodă sau alta. Aplicarea corectă a unei tehnologii noi solicită din partea acestora competență, cunoaștere temeinică. Pregătirea acestor cadre nu poate fi realizată în condiții mai bune decît la casa agronomului. De altfel, formarea cadrelor respective constituie tot un sprijin dat specialistului cu pregătire superioară, care va putea, în felul acesta, să aplice corect o metodă sau un procedeu tehnic nou.

P. CRISTEA: În general, se poate spune că o bună parte din acțiunile întreprinse prin casele agronomului pri-

vesc mai cu seamă cadrele cu pregătire mai slabă. Sînt instruiți legumicultori, crescători de animale, pomicultori, viticultori, cei care lucrează la irigații etc. Consider însă că, cel puțin în ce ne privește, și cred că și în celelalte județe lucrurile nu stau mai bine, ne-am preocupat cu totul insuficient de cadrele tehnice cu pregătire medie. Acțiuni speciale dedicate lor nu au fost organizate. Și, chiar dacă unii din ei au participat la unele instruirii, în calitate de brigadierii, alături de cooperatorii fără pregătire, tematica acestor cursuri n-a fost de natură să-i satisfacă. De altfel, aceste greutăți țin de neclaritatea care persistă încă în legătură cu locul tehnicianului în agricultura noastră.

P. ROMĂȘCANU: Consider că se face o mare greșală în privința folosirii acestor tineri, greșală pe care noi, specialiștii din unitățile de producție, o resimțim. Ar trebui ca, măcar casele agronomului să se ocupe de îmbunătățirea pregătirii și de călirea lor ca oameni de specialitate.

D. PROCA: Mi-aș permite și eu o remarcă referitoare la acțiunile ce se întreprind pentru pregătirea cadrelor de nivel mediu și inferior. Departamentele mecanizării și întreprinderilor agricole de stat intenționează să-și organizeze centre proprii de instruire. Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție inițiază și ea asemenea acțiuni. Or ar fi bine ca toate aceste acțiuni, care vizează latura tehnică a pregătirii, să fie organizate prin casa agronomului, imprimînd în felul acesta propagandei tehnice agricole un caracter unitar. Aceasta presupune însă ca, la nivel de județ, casa agronomului să-și fundamenteze planul

de activitate pe latura consultare a tuturor factorilor care răspund de diferite sectoare ale agriculturii.

V. KERESZTES: Și mai presupune ceva. Ca toate aceste instituții, îndeosebi cele nou constituite, să fie ajutate în mod mai substanțial de către direcția generală de resort din Consiliul Superior al Agriculturii și, fără îndoială, și de organele județene, atît sub aspectul organizării, al metodologiei aș zice, cît și sub cel material. O casă a agronomului fără un mijloc de transport, fără o bibliotecă bine pusă la punct, fără un laborator se înțelege că nu-și poate duce activitatea la nivelul dorit.

După cîte îmi dau seama, avem în prezent destule case ale agronomului lipsite de dotările minime. Să nu mai vorbim de faptul că, în privința editării și multiplicării unor materiale de propagandă, sînt județe complet lipsite de posibilități.

C. CHIOREAN: În legătură cu tipăriturile ce se efectuează pe plan local, chiar și în județele unde există bază tehnică adecvată sînt mari greutăți. Așa se face că lucrările, îndeosebi broșurile de popularizare, plantele apar cu întârziere și în condiții nu întotdeauna satisfăcătoare. Eu aș propune ca asemenea activități să se organizeze pe plan central.

D. PROCA: Intr-adevăr, lucrările de propagandă tehnică agricolă editate pe plan local suferă de o seamă de deficiențe în privința formei, a graficei și, uneori chiar, și a conținutului. E bine să găsim posibilitatea centralizării lor, și editării, fie prin Redacția revistelor agricole, fie prin Editura Agro-Silvică, pe bază de comenzi ferme.

Discuțiile purtate la masa rotundă au subliniat, în mod pregnant, ideea unificării pe plan județean, prin casa agronomului, a întregii activități de propagandă tehnică agricolă. În acest sens, a fost relevată necesitatea ca organele agricole județene să privească dintr-un unghi corespunzător această activitate, nu ca pe un mijloc de popularizare a unor succese, ci ca pe o pirghie dintre cele mai importante de generalizare a noului și a experienței înaintate. S-a evidențiat, de asemenea, nevoia unei judicioase eșalonări a acțiunilor de propagandă desfășurate prin casele agronomului, astfel încît să se asigure o continuitate în activitatea lor. Totodată, în vederea diversificării formelor de activitate și a îmbunătățirii conținutului acestora a reieșit că este necesar să se întărească legătura cu unitățile de învățămînt superior și de cercetare, să se extindă aria preocupărilor caselor agronomului în domenii încă insuficient valorificate, cum ar fi, de pildă, mișcarea de inovații și raționalizări din unitățile agricole.

Fără îndoială, problemele care privesc propaganda tehnică agricolă sînt complexe și n-au putut fi abordate în totalitatea lor în cadrul discuției noastre. De aceea, pentru evidențierea și elucidarea și a altor aspecte din acest vast domeniu, invităm pe cititorii noștri, organizatori sau beneficiari ai acțiunilor de propagandă tehnică agricolă, să-și spună părerile referitoare la tema care a făcut obiectul prezentei mese rotunde, să contribuie pe această cale la îmbunătățirea muncii în acest sector. Așteptăm deci opiniile, propunerile și sugestiile dumneavoastră.

Discuție consemnată de P. VOICULESCU

NOUTĂȚI

CERCETĂRI PRIVIND EXFOLIAREA CHIMICĂ LA TOMATE

Pentru cantitatea și calitatea producției de tomate din sere, o importanță deosebită are asigurarea unei mase vegetative optime. În această privință, un rol de seamă îl joacă înlăturarea la timp a frunzelor de prisos, într-un cuvînt exfolierea.

La I.C.L.F. se întreprind în acest scop, pentru prima dată, unele experiențe interesante. Mai întîi, plantele de roșii sînt tratate cu fosfor radioactiv pentru a se stabili, pe faze de vegetație, momentul optim cînd trebuie începută operația respectivă. Apoi, este încercată metoda chimică de exfoliere, cu o soluție de clorat de potasiu, în diferite doze.

Fără de ruperea frunzelor cu mâna, folosirea mijloacelor chimice reprezintă avantaje incontestabile: se evită pe de o parte rănirile, prin care pot pătrunde diferite boli și dăunători, iar pe de altă, se asigură plantei cantități sporite de substanțe nutritive, care sînt dirijate spre fructe, sporindu-se astfel producțiile la unitatea de suprafață.

METODA NOUA PENTRU INGRĂȘAREA MIEILOR

În cadrul fermei Mahiru de la I.A.S. Giurgiu, județul Ilfov, au fost amenajate o serie de șoproane speciale destinate îngrășării mieilor, în vederea exportului. În aceste șoproane mieii stau pe o pardoseală executată din grătare de lemn, înălțate la circa 80 cm de la sol, eliminîndu-se astfel necesitatea așternutului și a evacuării zilnice a gunoii.

Mieii rămîn în aceste șoproane pe tot ciclul de îngrășare, furajarea făcîndu-se cu lucernă masă verde pălîită și furaje combinate, distribuite în ieslele laterale direct din remorci. Adăparea se asigură cu automate de tip flotor, construite în atelierele întreprinderii. În prezent, prin această metodă, la I.A.S. Giurgiu sînt crescuți 20 000 de berbecuși, livrarea lor fiind prevăzută la o greutate minimă de 35 kg.

Metoda respectivă se aplică, începînd din acest an, și în alte patru întreprinderi agricole de stat: Grabăț, județul Timiș, Dorobanți și Cogeaș, județul Constanța, Malu, județul Ialomița, și Dej, județul Cluj.

La Institutul de cercetări pentru economie agrară Sesiune festivă de referate și comunicări științifice

Institutul de cercetări pentru economie agrară organizează în zilele de 11 și 12 iunie a.c., între orele 8 și 15, o sesiune festivă de referate și comunicări științifice. Tematica referatelor și comunicărilor este axată pe următoarele grupe principale de probleme: I. Agricultură și dezvoltarea economiei naționale; II. Organizarea științifică a conducerii, producției și muncii în unitățile agricole de stat; III. Optimizarea activității economice a cooperativelor agricole de producție; IV. Modernizarea metodelor de cercetare științifică în economia agrară.

Lucrările sesiunii vor avea loc în aula Institutului Central de Cercetări Agricole din București, Bulevardul Mărăști nr. 61.

Sînt invitați să ia parte cercetători științifici, cadre didactice, lucrători din domeniul economic și al economiei agrare.

Vă prezentăm:

Flaro

ÎNTRERINDEREA INDUSTRIALĂ DE STAT „FLAMURA ROȘIE” DIN SIBIU

Spre sfârșitul primului trimestru al acestui an cititorii noștri au luat cunoștință, prin intermediul revistei, despre realizările binecunoscutei întreprinderi industriale de stat „Flamura Roșie” din Sibiu. Vorbeam în acel reportaj despre trecutul întreprinderii care, nu peste multă vreme, își va sărbători o jumătate de veac de existență. Ne facem datoria de a aminti aici că de la mica fabricuță, a cărei principală producție o constituia confecționarea de plicuri, azi marca FLARO este imprimată pe circa 3 500 de sortimente. Pe drept cuvânt, Flaro a devenit un cuvânt familiar fiecăruia dintre noi. Găsești înscrisă marca fabricii — Flaro — pe stilouri și creioane rezervoare, pe cutii de ace, pioane și penițe, pe frumosele flori din material plastic, care nu se deosebesc aproape cu nimic nici măcar ca parum, de cele naturale; diferite accesorii pentru industria textilă, ace de cusut, andree, croșete, accesorii pescărești și multe alte produse și bunuri de larg consum sînt, de asemenea, fabricate aici.

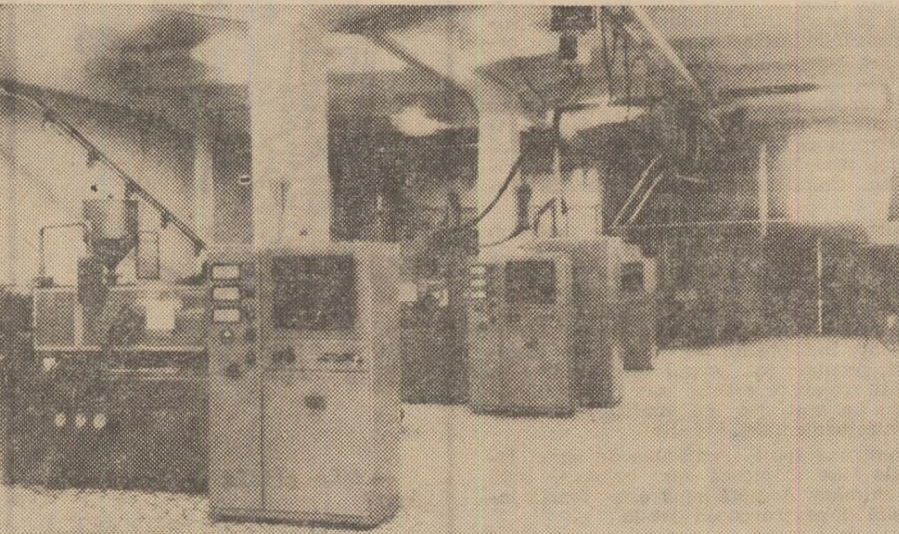
La Flaro, autoutilarea este la loc de cinste. Cele 22 de utilaje și instalații realizate anul trecut în întreprindere, prin autoutilare, au adus economii de peste 300 000 lei. Anul acesta, ponderea autoutilării va mai spori cu 1,2 la sută. Utilajele produse în acest mod ajungînd, după cifre preliminate, la 11,2 la sută din valoarea totalului utilajelor existente. Aceasta înseamnă că, la sfârșitul anului, alte 25 de noi utilaje, realizate prin autoutilare, vor produce. În afara celor peste 400 000 de lei valută ce se vor economisi prin autoutilare se vor scurta mult termenii în raport cu achiziționarea utilajelor din afară, se vor obține însemnate beneficii peste plan, se va înregistra o mare creștere a productivității muncii.

La realizarea tuturor celor mai sus enumerate, a producției globale de 165 000 000 lei (la care se vor mai adăuga alți 5 000 000 de lei cit s-a angajat colectivul întreprinderii), alături de fruntașii în producție, o contribuție de seamă aduce și mișcarea de inovații care, la Flaro, sub conducerea comitetului sindicatului a căpătat un caracter de masă. Cei peste 800 de inventatori, inovatori și raționalizatori de aici își îndreaptă în permanență atenția spre realizarea de soluții tehnice cât mai eficiente, la un nivel tehnic și calitativ din ce în ce mai bun. Dată fiind diversitatea problemelor pe care le ridică fiecare loc de muncă din întreprindere, aici a fost organizat, cu sprijinul Comitetului Sindicatului, „Cercul inovatorului”, care participă activ, prin membrii săi, la dezvoltarea continuă a mișcării de inovații.

Să trecem însă la prezentarea activității și realizărilor secțiilor de producție de la Flaro.



„FLARO” — vedere parțială a întreprinderii



Cîteva mașini de injecție din secția termoplaste

Termoplaste

Sub această denumire — termoplaste — cei ce lucrează la Flaro au imaginea uneia dintre secțiile de bază. După cum sîntem informați, aici se realizează circa 30 la sută din producția întreprinderii. Demn de relevat este faptul că în secția respectivă se înregistrează anual o productivitate a muncii de circa 500 000 lei pe personalul secției. Cum anume se explică această înaltă productivitate?

Este vorba în principal de automatizare. Într-o hală modernă, spațioasă

și luminoasă, unde curățenia e „la ea acasă” este instalată o linie automată formată din 19 mașini de injecție. Mașinile funcționează pe principiile mecanic, hidraulic și electric, injectînd în matricele respective masa plastică. Materia primă o constituie masa plastică și anume: 70 la sută polipropilenă, 20 la sută polietilenă, 6 la sută polistiren și 4 la sută poliamidă. Muncitorii, care deservesc aceste mașini, nu au altceva de făcut decît să comande injecția (turnarea masei plastice topite) în matrice (care poate avea 1—20 de cuiburi), iar apoi după trecerea unui timp foarte scurt (pare-se nici un minut), să facă operația de depu-

vare (desprinderea pieselor de canalele de turnare). După ce piesele respective sînt desprinse unele de altele cu ajutorul unei foarfeci (materialul plastic — se știe — se taie foarte ușor), sînt aruncate într-un coș colector. Secția termoplaste dispune și de un transportor mecanic, a cărui linie trece prin dreptul fiecărei mașini de injecție, ducînd produsele la locul de finisare și expediere.

Televiziunea în acțiune

Sortimentele de bază ce se produc în Secția „Termoplaste” sînt diferite accesorii pentru industria textilă. Ele reprezintă circa 70 la sută din volumul producției acestei secții. Printre altele, se fac tuburi warcops de diferite mărimi și culori, pilni, canete, mosoare flyere. De asemenea, aici se produc, prin injectare, și unele bunuri de larg consum, cum ar fi capace, pahare și reducții pentru termose, suporturi pentru sare și piper, cutii pentru mașinile de bărbierit etc.

Întregul proces de producție al secției se urmărește de la pupitrul de comandă al unei stații de televiziune industrială cu circuit închis. În acest fel, se ține legătura cu personalul de la mașini și de la celelalte locuri de muncă din secție. Instalația de televiziune permite comunicarea între dispecer și locurile de muncă și invers. Lucrătorii de la cele 19 mașini de injecție solicită asistență tehnică în cazul unor eventuale defecțiuni, sau materii primă, atunci cînd aceasta e pe sfîrșite. Bineînțeles, solicitărilor li se răspunde cu maximă operativitate. În același timp, la pupitrul de comandă al instalației de televiziune se înregistrează atît producția realizată, cît și ce a mai rămas de executat.

Calitatea — la loc de cinste

Indicator deosebit în activitatea colectivului secției, calitatea produselor: fabricate la „Flaro” se bucură de o înaltă apreciere din partea beneficiarilor. Și, de fapt, nici nu se poate altfel. Dacă ne gîndim, bunăoară, la accesorii textile, cele de aici, făcute din masă plastică, sînt de circa 10 ori mai durabile decît cele fabricate din hîrtie.

Folosirea masei plastice în locul hîrtiei, aduce importante beneficii întreprinderii, economiei naționale. Aceasta, deoarece accesorii textile nu se pot fabrica, în cazul hîrtiei, decît utilizînd ca materie primă lemnul (hîrtia fabricată din stuf nu poate fi întrebuințată în acest scop). Astfel, folosind masa plastică, FLARO-Sibiu, evită consumarea a 8 500 tone de lemn (circa 1 200 000 lei) anual, material ce este îndrumat spre alte activități productive.

Vorbind de înlocuirea unor materii prime și materiale mai scumpe cu altele mai ieftine, trebuie amintit, de asemenea, că la flyere și pilni perforate se înlocuiește și metalul prin masă plastică. Iată dar, încă o sursă de beneficii, de economii.

Ne oprim aici cu prezentarea secțiilor întreprinderii Flaro. În reportajul viitor — despre secția stilourilor și flori.

Ion LEȘEANU



Pahar pentru termos



Andree din metal nichelat



Stilou „Flaro” 61/C.

AGRICULTURA PE GLOB

VENEZUELA

O condiție esențială a progresului

Capitala Venezuelei, Caracas, este unul din cele mai frumoase și moderne orașe ale Americii de Sud. Situat în albia unei văi, Caracas pare o erupție de beton și sticlă peste care s-au aruncat, parcă în neștiere, panglicile autostrăzilor suspendate. Orasul este străjuit de coline care, cu ani în urmă erau inundate de verdeață. Astăzi pantele acestor coline sînt spuzite de cenușul zecilor de mii de „ranchitos”, căsute sărăcicioase, cu aspect jalnic, în care locuiește aproape o treime din populația capitalei. „Aveți în față, «pe viu», problema agrară din Venezuela — îmi spunea un inginer din Caracas, care m-a condus prin aceste zone periferice ale orașului. În ultimii 20-30 de ani, sute de mii de oameni, care nu mai puteau trăi la sate, au părăsit regiunile rurale, atrași de mirajul unei capitale strălucitoare, nutrirând speranța unei schimbări în existența lor. Unii au găsit de lucru — mai ales în construcții — alții, cei mai mulți, trăiesc din expediente. Va trebui găsită pînă la urmă, o soluție pentru situația lor, mai precis spus pentru zăgăzuirea procesului de depopulare a satelor..”

Mi-am adus aminte de această convorbire — pe care am avut-o la poalele unei colonii de „ranchitos” — zilele trecute, cînd am citit cuvîntarea noului președinte al Venezuelei, Rafael Caldera — instalat în această funcție în luna martie a acestui an — în legătură cu principalele obiective pe care și le-a propus guvernul său. Printre acestea, un loc important ocupă problemele agriculturii. În programul guvernamental se preconizează creșterea productivității în agricultură și continuarea, în ritm mai susținut, a reformei agrare.

Sînt două obiective care, în ultimul timp, au solicitat atenția multor economiști din Venezuela. În numeroase studii despre economia țării se trage semnalul de alarmă în legătură cu situația din agricultură. Deși familiile țărănești formează aproape jumătate din populația Venezuelei producția agricolă nu reprezintă în 1960 decît 7 la sută din produsul național global. Uriașele turme de altădată din vastele cîmpii venezuelane s-au redus considerabil.

Decăderea agriculturii din Venezuela a avut două cauze. Prima: monoproducția de petrol. După 1922, cînd în zona lacului Maracaibo fuseseră descoperite uriașe zăcăminte de titei, preocupările economice au fost concentrate aproape exclusiv în direcția exploatării acestei bogății naturale. Deși unele glasuri afirmă pe atînci: „Ce ne mai trebuie agri-

cultură? Semănăm petrol!” — agricultura n-a beneficiat de pe urma creșterii venitului național datorat petrolului. Dimpotrivă! Unii economiști — care, acum, găsesc audiență la președintele Caldera — afirmă că „petrolul a lovit din plin agricultura”. Ei se referă la exodul țăranilor fără pămînt spre Caracas și spre centrele petroliere și la acel proces de abandonare a ogoarelor de care pomeneam mai înainte.

Dar, depopularea satelor are și alte explicații. Oprindu-ne asupra lor ajungem la cea de-a doua cauză a fenomenelor de stagnare și de regres din agricultura venezuelană. Este vorba de consecințele economice și sociale pe care le generează — nu numai în Venezuela, dar în mai toate țările latino-americane — existența unor mari latifundii slab productive sau pur și simplu necultivate, în timp ce marea masă a țăranimii, lipsită de pămînt, este ținută departe de aria progresului economic și social. Potrivit unor statistici din 1960, un număr de 2.500.000 de țărani, reprezentînd circa o jumătate de milion de familii fără pămînt, erau supuși servitiilor de tip semi-feudal pe haciendas de zeci de mii și chiar de peste 100.000 de hectare.

După cum s-a văzut, am pomenit de cîteva ori cifre și date în care apare anul 1960. Pentru că, în privința agriculturii, documentele oficiale se referă deseori la situația de dinainte și de după 1960. În martie 1960 a fost decretată o reformă agrară, concepută ca unul din instrumentele principale ale unei noi politici economice, care ilustrează ceea ce venezuelanii numesc pe drept cuvînt „redescoperirea agriculturii”.

Reforma agrară și-a propus: mărirea producției — prin extinderea terenurilor cultivate și sporirea productivității — și îmbunătățirea poziției sociale a țăranului venezuelan. Au fost hotărîte două modalități de împroprietărire: prin colonizare, pe terenuri necultivate aparținînd statului, și prin exproprierea parțială a unor moșii.

În lucrarea „La reforma agraria en Venezuela” (editată de „Oficiul central de informații”) se menționează faptul că în dinamica unui anumit progres în aplicarea reformei agrare, din 1960 pînă în 1967 au fost împroprietărite 100.155 de familii țărănești. Cu sprijinul tinerei industriei petrochimice naționale au sporit și cantitățile de îngrășăminte destinate agriculturii. În consecință, producția agricolă a înregistrat creșteri sensibile față de 1961, la porumb producția s-a



triplat în 1968, la orez a crescut cu circa 25 la sută, iar la cartofi s-a dublat.

Revenind la modul de desfășurare a reformei agrare, dincolo de datele statistice apar situații care reflectă persistența situației materiale grele a țăranului și a muncitorului agricol din Venezuela. Puterea economică a marilor latifundieri a fost foarte puțin diminuată, căci terenurile particulare afectate de reforma agrară au fost răscumpărate cu sume foarte mari, fapt care a limitat investițiile destinate redresării tehnice mai rapide a agriculturii. După calcule estimative, în anii 1967 și 1968 se constată o descreștere a suprafețelor expropriate. Trebuie subliniat și faptul că în anul record al „expropiierilor” (1965) reforma agrară a cunoscut un ritm mai rapid, datorită acțiunilor întreprinse de „legile țăărănești” care, în dese rânduri, au trecut la ocuparea pămînturilor moșierești. Au sporit și acțiunile revendicative ale muncitorilor agricoli, sub influența organizațiilor sindicatelor aparținînd Centrului Unic al oamenilor muncii din Venezuela.

Noul președinte al Venezuelei a inclus în programul său guvernamental o corolare mai eficientă a dezvoltării industriale cu necesitățile agriculturii și a preconizat măsuri pentru „emanciparea economico-socială a populației rurale”. S-a creat și un cadru mai adecvat pentru activitatea publică a unor organizații politice de stînga. Pe planul unor asemenea acțiuni se înscrie legalizarea partidului comunist, care fusese interzis în 1961.

Se deschid, așadar, unele perspective noi pentru confruntarea pozițiilor politice și în jurul problemei agrare. Soluționarea ei eficientă reprezintă pentru Venezuela, ca și pentru celelalte țări latino-americane, o condiție esențială a unui progres mai rapid în dezvoltarea economică și socială.

Eugen POP

VEȘTI DIN ȚARILE SOCIALISTE

Circa 8.500 de specialiști agricoli lucrează în prezent în cadrul serviciilor comunale din R. P. Polonă, care au fost create la începutul anului 1968. Scopul serviciului este organizarea și conducerea producției agricole, a demonstrațiilor agricole, formarea cadrelor medii, controlul producției.

În prezent, cooperativele agricole exploatează 250.000 ha de teren, existînd posibilități pentru extinderea acestei suprafețe, subliniază „Revista economică poloneză”.

În ultimii trei ani ritmul mediu anual al sporului producției agricole a Uniunii Sovietice a fost aproape dublu în comparație cu cincinalul precedent. Producția la hectar a cerealelor a crescut în acest rîstimp în medie cu aproape 30 la sută. Anul trecut, recolta globală de cereale s-a cifrat la peste 169 milioane de tone, adică 10,3 miliarde de puduri. Au crescut realizările și livrările de produse animale, steclă de zahăr, bumbac, legume etc. Datorită acestui fapt, ca și a creșterii permanente a veniturilor oamenilor muncii, a sporit vizibil consumul pe locuitor la principalele alimente.

În anul puterii populare, în R. D. Germană au fost create 11.500 de cooperative agricole de producție, 760 de gospodării de stat și 1.700 de întreprinderi pentru prelucrarea producției agricole. În 1968 a fost realizat cel mai mare randament în producția de cereale din întreaga istorie a R.D.G. și a nume 31,8 chintale la ha. Volumul producției animale a fost, în anul trecut, cu 5 la sută mai mare față de 1967.

În prezent, agriculorii din R. D. Germană dispun de aproximativ 140.000 de tractoare, 18.000 de combine cerealiere și de numeroase alte mașini agricole.

În acest an se împlinesc două decenii de la înființarea primelor cooperative agricole unice și a primelor ferme de stat din Cehoslovacia. Ele dețin peste 4 milioane de hectare, iar fermele de stat — peste 2 milioane de hectare din totalul de 7 milioane de hectare de pămînt arabil din Cehoslovacia. Introducerea mecanizării și chimizării, creșterea numărului de specialiști în agricultură — toate acestea au contribuit la realizarea, în ultimii doi ani, a unor producții-record la hectar, la obținerea celor mai mari recolte de cereale și de alte culturi din întreaga istorie a agriculturii cehoslovace. Preocuparea principală a organelor de partid și de stat din R. S. Cehoslovacă este orientată în prezent spre ridicarea agriculturii la nivelul industriei.

IMAGINEA SĂPTĂMÎNII



Una din bogățiile Australiei o constituie oile ale căror turme numără milioane de animale

OMUL ARE ȘI EL DREPTUL...

„Se încearcă acum pentru om, ceea ce pentru animale se face de vreo douăzeci de ani: ridicarea valorii nutritive a produselor recoltate, nu numai a volumului”.
Cîndă afirmă?!

Ea a fost făcută de profesorul G. J. Bretones, consilier al F.A.O., în cursul unei conferințe pe care a finut-o după înapoierea dintr-o misiune cel puțin tot atît de ciudată, în cîteva țări africane. Scopul misiunii a fost de a sprijini guvernele acestor țări să aplice în domeniul alimentației umane toate cunoștințele științifice acumulate în cel al alimentației animale.

De fapt, aceste afirmații și fapte nu ar trebui să surprindă prea mult. O anchetă întreprinsă acum cîțiva ani de o fabrică de conserve pentru ciini și pisici, într-un mare oraș european — revista franceză Science et Vie, care semnala-

ză faptul, nu indică numele orașului! — a arătat că cel mai mare oever se realizează în periferia cea mai săracă a orașului, în cartierul celor mai multe cocioabe. Explicația? Locuitorii acestui cartier consumă con-

pări științifice susținute în foarte multe țări.

Pus în fața unei realități de-a dreptul surprinzătoare, omul a început să se preocupe și de nevoile propriiei sale alimentații, de raționalizarea acesteia căci, în afară de lipsa griii rezervate în alt de mare măsură animalelor, se manifestă în multe țări și un alt fapt: metodele moderne ale industriei alimentare distrug adesea enzimele, proteinele și vitaminele pe care le conțin produsele pri-

CARNET EXTERN

serve destinate animalelor din casele mari. De parte de a fi dăunătoare, aceste conserve s-au dovedit a fi bogate în calorii, proteine, săruri minerale și a avea un gust acceptabil.

Evident, cazul frizează o anumită extremă a contradicțiilor lumii de azi. Nu e mai puțin adevărat că alimentația animală, în general, formează obiectul unor preocu-

poate că nu e exagerată speranța că, într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat, preocuparea pentru trecerea alimentației umane pe baze mai raționale, conjugată cu o îmbunătățire a ei sub raport cantitativ și ducă la rezultate pe care omul le creștează cu justificată nerăbdare.

A. COSTA